

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК СІХ

П'ЯТНИЦЯ, 8 ЛЮТОГО 2002 РОКУ

ЧИСЛО 6

VOL. CIX

FRIDAY, FEBRUARY 8, 2002

No. 6

Візита польського прем'єра

Лешек Міллер.

Фото УНІАН

КИЇВ. – До столиці України з першою офіційною візитом 4 лютого прибув прем'єр-міністр Польщі Лешек Міллер. Він зустрівся з Президентом Леонідом Кучмою і своїм українським колегою Анатолієм Кінахом.

Найважливішою темою усіх розмов був газопровід в обхід України, на здійснення якого

Польщу давно вже підбиває Росія. В середині січня Польща дала згоду почати будівництво, але потім російський „Газпром“ вирішив ще раз переглянути доцільність цього проекту.

Польська преса назвала цю візиту заспокійливою. Мовляв, польський прем'єр приїхав не стільки, щоб познайомитись з А. Кінахом, скільки, щоб заспокоїти його і всіх інших, що Україна все ще залишається стратегічним партнером Польщі, а Росія все ще не стала між двома державами. Польща зацікавлена в здійсненні спільних з Україною економічних проектів, посиленні прикордонного співробітництва, розширенні діяльності у гуманітарній галузі. заявив Л. Міллер.

Підстави хвилюватись Україна має. В середині січня президент Росії побував у Польщі і домовився про будівництво газопроводу з Росії в Європу в обхід території України. Українська влада сприйняла це болісно. Тож польському гостеві довелося неодноразово вислухати українську позицію на газову тему.

Під час зустрічей польського прем'єра з українськими керівниками обговорювалася низка питань

(Закінчення на стор. 3)

В. Роговий: економічний розвиток України заслуговує признання

Відбувся 31-ий Всесвітній економічний форум

Зліва: міністер фінансів Ігор Юшко, віце-прем'єр Василь Роговий і представник України в ООН посол Валерій Кучинський.

НЬЮ-ЙОРК. – Приблизно 3 тисячі представників підприємницьких і політичних кіл світу приїхали до готелю „Валдорф Асторія“ в центрі Мангеттену 31 січня на відкриття 31-го щорічного Всесвітнього економічного форуму. Протягом минулих 30 років форум відбувався у маленькому містечку Давос у швейцарських Альпах, але цього року його організатори вирішили перенести значну світову зустріч до Нью-Йорку, цим висловлюючи солідарність з американським народом, який пережив трагедію 11 вересня 2001 року. Українську делегацію на форумі представляли віце-прем'єр-міністр Василь Роговий і міністер фінансів Ігор Юшко.

Мета форуму – надавати керівним політичним і фінансовим постатям світу можливість зустрічатися поза обтяжливими обме-

женнями формальних дипломатичних стосунків. Наприклад, президент комп'ютерного гіганту „Майкрософт“ Билл Гейтс в межах форуму міг зустрітись з президентами африканських країн, або голова Палестинської самоуправи – з міністром закордонних справ Ізраїлю. На відміну від минулих років, коли головний фокус форуму зосереджувався виключно на економічних проблемах, тема цього року зустрічі була набагато ширша – „Провідництво в нестабільні часи: візія спільного майбутнього“.

Клявс Шваб, засновник Всесвітнього економічного форуму у Давосі 30 років тому, відкриваючи 31-шу сесію, сказав, що присутнім належить разом випрацювати новий рівень провідництва у теперішні складні часи, і висловив надію,

(Закінчення на стор. 5)

Пола Добрянська в Україні

КИЇВ. – Заступник секретаря Державного департаменту США Пола Добрянська 5 лютого прибула в Україну з наміром висловити позицію американської адміністрації щодо парламентських виборів в Україні. Місцеві аналітики називають офіційну візиту американського дипломата сигналом та нагадуванням, що США не байдужі щодо того, чи будуть прозорими українські вибори. Ще торік Америка в особі радника з питань національної безпеки Кондолізи Райс застерегла Україну, що Вашингтон зможе відрізнити чесні вибори від нечесних. Ігор Долгов, пресовий секретар прем'єра Анатолія Кінаха, повідомив, що візита – це продовження українсько-американського діалогу щодо міжнародної політики і двосторонніх взаємин. Пола Добрянська має зустрітись з Президентом Леонідом Кучмою, прем'єром А. Кінахом та міністром закордонних справ Анатолієм Зленком. Особливо важливою буде її зустріч з головою Центральної виборчої Комісії Михайлом Рябцем, представниками ЗМІ

та провідниками основних політичних сил – з огляду на наближення виборів. Проте, за словами І. Долгова, офіційний Київ не розглядає цю візиту як спробу політичного тиску на країну напередодні парламентських виборів. За словами представника МЗС, Україна хоче забезпечити повну прозорість під час підготування і проведення парламентської кампанії.

Раніше Державний департамент повідомляв, що візита П. Добрянської в Україну буде підтвердженням важливості для адміністрації Дж. Буша українсько-американських взаємин. Президент Інституту євроатлантичного співробітництва, колишній міністер закордонних справ України Борис Тарасюк хоча й не схильний ототожнювати візиту П. Добрянської з інспекцією України напередодні виборів, заявив, що в останні півроку США викристалізували характерну щодо України рису: розвиток взаємин між обома країнами залежатиме від розвитку демократії в

(Закінчення на стор. 3)

У дні праці Форуму біля готелю „Валдорф Асторія“ було посилено заходи безпеки.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Американці запримітили в Україні порушення виборчого законодавства

КИЇВ. – Американський Центр стратегічних та міжнародних досліджень констатує численні порушення виборчого законодавства України. Про це йдеться в доповіді робочої групи центру, що вивчала ситуацію в Україні напередодні парламентських виборів. Матеріали робочої групи засвідчили серйозне занепокоєння Заходу. Як зазначається в доповіді, оприлюдненій 1 лютого, ще задовго до офіційного початку виборчої кампанії посадові особи у багатьох регіонах намагалися вплинути на майбутні результати виборів. Ці заходи включали зокрема безплатне роздання товарів населенню, агітацію посадовців на користь певних партій, урядовий тиск на незалежні ЗМІ, примусові вступи до тих чи інших політичних сил, поширення дискредитуючих матеріалів на конкурентів. Американський дослідний центр рекомендував урядам США, Канади та Європи під час усіх зустрічей з українськими урядовцями закликати до прозоріших виборів. Президент України Леонід Кучма 4 лютого зустрівся в Маріїнському палаці з главами дипломатичного корпусу, представниками міжнародних організацій, акредитованими в Україні. Л. Кучма запевнив, що зробить усе, щоб парламентські вибори в Україні були прозорими та чесними, без порушень виборчого процесу, а також втручання влади в передвиборну боротьбу.

Г. Удовенко зустрівся з комісаром ОБСЕ

КИЇВ. – Найбільшою проблемою в Україні є не функціонування мов національних меншин, а української як державної. Про це заявив 4 лютого голова Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин та міжнародних взаємин Геннадій Удовенко під час зустрічі з комісаром ОБСЕ у справах національних меншин Рольфом Екеусом. Він наголосив, що статус україн-

ської мови в Україні є дуже болючим питанням, оскільки як за царського, так і за комуністичного режимів проводилась русифікація українського народу. Г.Удовенко визнав, що за 10 років незалежності в цьому пляні зроблено дуже багато, однак більшість ЗМІ, особливо телебачення, функціонують як російськомовні. Він повідомив, що як провідник Народного руху України неодноразово звертався до Президента України щодо статусу української мови. Г.Удовенко зауважив, що, як це не парадоксально, ратифікація Європейської хартії про мови національних меншин та регіональні мови „знищує українську мову в Україні“. Він повідомив, що Конституційний суд України визнав ратифікацію цієї хартії Верховною Радою неконституційною.

Хочуть порушити кримінальну справу проти Л. Кучми

КИЇВ. – Верховна Рада України 5 лютого підтримала депутатський запит Анатолія Лобова і Юхима Звягільського до Генеральної прокуратури, щодо порушення кримінальної справи проти Президента України Леоніда Кучми. Григорій Омельченко та Олександр Єрмак вважають, що в діях цих людей – авторів запиту є ознаки злочину, зокрема говориться про привласнення і розтрату державних валютних коштів в особливо великих розмірах – в сумі 12 млн. німецьких марок. На думку авторів запиту, це відбувалося в період, коли Леонід Кучма перебував на посаді прем'єр-міністра, Анатолій Лобов був міністром Кабінету міністрів, а Юхим Звягільський – виконуючим обов'язки прем'єра, тобто в дев'яносто другому – дев'яносто третьому роках.

Генеральна прокуратура просить видати М. Мельниченка

КИЇВ. – Генеральна прокуратура України 5 лютого втретє звернулася до США з проханням видати Миколу Мельниченка, відносно якого є постанова про притягнення до кримінальної відповідальності. Генеральна прокуратура зверну-

лась до суду за санкцією на арешт М. Мельниченка, якщо він з'явиться в Україні. Відповідаючи на запитання журналістів, що робитиме Генеральна прокуратура, якщо М. Мельниченко стане народним депутатом, заступник генерального прокурора О. Баганець зазначив, що Генпрокуратура проситиме Верховну Раду дати згоду на його арешт. Якщо парламент відмовить у цьому, то Генпрокуратура чекатиме закінчення повноважень М. Мельниченка як народного депутата. У Верховній Раді 4 лютого депутати запропонували Генеральній прокуратурі звернутися до Департаменту юстиції США за дозволом допитати Миколу Мельниченка на території США.

У Ю.Тимошенко – внутрішньочерепний крововилив

КИЇВ. – Лікарі підтвердили, що у провідника партії „Батьківщина“ Юлії Тимошенко, окрім раніше поставленої діагнози (струсу головного мозку, травм грудної клітини і шийних хребців), є внутрішньочерепний крововилив. Про це 2 лютого повідомив заступник голови партії Олександр Турчинов. Саме наявністю крововиливу лікарі пояснюють те, що у Ю.Тимошенко тримається висока температура. Ю.Тимошенко „може тільки лежати“, у неї дуже сильний головний біль. Вона не може читати, їй боляче дивитись на світло, розмовляє вона дуже тихо. В кімнаті у неї немає ні радіо, ні телевізора, оскільки це категорично забороняють лікарі. О.Турчинов підкреслив, що вона тримається дуже мужньо, просить інформувати її про все, що відбувається в країні. Він сказав, що інформує її, наскільки це можливо, щоб не нервувати. Як повідомлялося раніше, 29 січня Ю.Тимошенко потрапила в автомобільну аварію.

Пляни будівництва безшумного трамваю

ЛЬВІВ. – Безшумну трамвайну колію плянують незабаром прокласти в центральній історичній частині Львова. За даними міської влади, у здійсненні проєкту Львів сподівається на допомогу німецького міста-побратима Фрайбургу. Річ у тому, що від вібрації, яку створює стара трамвайна колія у центрі Львова, руйнуються архітектурні пам'ятки. Це найважливіший з багатьох аспектів, які переконують у необхідності будівництва безшумної трамвайної колії для Львова, повідомив директор міського відділення інженерного господарства Володимир Шалевій.

Розпочала працю місія Світового банку

КИЇВ. – Місія Світового банку на чолі з директором банку в Україні та Білорусі Лукою Барбоне 4 лютого почала працювати в Києві. Мета візиту – переговори щодо чергової виплати за програмною системною позицією у 250 мільйонів доларів. Голова представництва банку в Україні Грегорі Еджейчак заявив, що Київ може очікувати на ці кошти наприкінці квітня.

Перестала виходити єдина україномовна газета в Криму

СИМФЕРОПОЛЬ. – Через фінансові проблеми 1 лютого припинила свій вихід у світ єдина в Криму україномовна газета „Кримська світлиця“. Редактор „Кримської світлиці“ Віктор Качул зазначив, що усі звернення про допомогу до київської влади, в тому числі і до Президента України Леоніда Кучми – залишилися без відповіді. Борг газети кредиторам перевищив 50 тисяч гривень, з них третина має бути виплачена друкарні. 31 січня директор друкарні заборонив друкування „Світлиці“ до повного погашення боргу. Журналісти, які кілька місяців не отримують заробітної плати, кажуть, що готові працювати безкоштовно, але вимагають від офіційного Києва звернути увагу на проблеми українського населення Кримського півострова, яке тут у меншості, і права якого утискуються кримською владою.

Програма реформування збройних сил

КИЇВ. – Міністер оборони Володимир Шкідченко на зустрічі 31 січня з послами та військовими аташе, акредитованими в Україні, представив у середу державну програму реформування Збройних сил України до 2005 року. Структурна перебудова, технічна модернізація та поступове запровадження контрактної військової служби – такими, за словами В. Шкідченка, є головні напрями української військової реформи. Основною проблемою міністер оборони вважає недостатнє фінансування перетворень в українському війську. Раніше Верховна Рада затвердила на потреби армії вдвічі меншу суму, ніж було заплановано. Як зазначає київський військовий аналітик Сергій Згурець, саме тому, що найбільшу увагу міністерство надаватиме створенню передових сил оборони: „Виділяється ядро військових частин, які отримають нормальне фінансування та військову підготовку. Саме на основі цих передових сил оборони буде формуватися абсолютно новий вигляд української армії, якщо решта частин загине через брак коштів“. У відповідь на запитання послів західних країн міністер оборони В. Шкідченко сказав, що армію треба буде скоротити на 50-60 тисяч осіб, і виступив за створення цивільного міністерства оборони та відповідних змін політичної системи України.

Напад на головного редактора газети „Бердянськ діловий“

КИЇВ. – 28 січня на головного редактора газети „Бердянськ діловий“ Тетяну Горячеву було скоєно напад: увечері невідомий біля будинку, де проживає журналістка, вихлюпнув їй в обличчя соляну кислоту. Головний редактор дістала опіки обличчя та очей. Міністер внутрішніх справ України Юрій Смирнов взяв цю справу під свою особисту контролю.

За матеріалами інформаційних агентств

Вперше за багато років температура повітря на початку лютого досягла у Києві 3 лютого 2002 р. 12 градусів тепла за Цельсієм у тіні і 20 градусів на сонці. На фото: кияни загорають на пляжі в зоні відпочинку „Гідропарк“.

Фото УНІАН

Почалося будівництво нового приміщення Українського Музею

НЬЮ-ЙОРК. – Почалося будівництво нового приміщення для Українського музею в Нью-Йорку. Ідучи 6-ою вулицею, між Другою і Третьою авеню, звертаємо увагу на новопобудоване риштування вздовж будинку ч. 222, який недовзі буде знесено. На його місці будуватиметься нове приміщення Українського музею.

– Хоч не видно з вулиці, у внутрішньому приміщенні старої будівлі відбувається жвава праця, – розповідає Андрій Ганкевич, голова Будівельного комітету при управі музею. – Це підготувальні, але важливі роботи, бо йдеться про фундамент. Також треба буде підсилити фундаменти і стіни сусідніх будинків, уживаючи т. зв. „underpinning”. Коли це буде здійснено, наступним кроком буде підвести нові фундаменти, розвалити старий будинок та братися до спорудження нового.

А. Ганкевич запевнив, що роботи, пов'язані з будівництвом, виконуються рівномірно і за планом. Кожного тижня відбуваються сходина, участь у яких беруть пред-

ставники будівничої фірми „S. DiGiacomo and Son”, архітект проекту Юрій Савицький з фірми „Sawicki Tarella Architecture+Design” і представники Українського музею.

Юрій Савицький не приховує радості, що почалося будівництво нового приміщення для УМ: „Після довгого часу і ретельних планувань ми нарешті почали останню і найважливішу фазу проекту. Це мене дуже тішить як з професійного, так і з особистого огляду. Успішно закінчився довгий процес підготувань, зміцніло почуття оптимізму і довір'я до цього проекту, який має таке велике значення для нашої громади. Коли будівництво закінчиться, усі ми побачимо, що це довге підготування не було даремним. Український музей гідно віддзеркалить багатство нашої культурної спадщини і стане одним із символів української ідентичності для наступних поколінь”. Вартість будови нового Українського музею становить 7.6 млн. дол.. Будинок буде довжиною 75 кв. стіп і матиме 25,000 кв.

стіп площі до ужитку. Він матиме три надземні поверхи і один – підземний.

В 2001 році Український музей відсвяткував своє 25-ліття. Протягом цього часу музей активно розвивався в усіх ділянках своєї праці. Він значно збільшився, і новий будинок буде відповідати не лише теперішнім, але й майбутнім вимогам і потребам. Тут вистачить місця для колекцій, для виставок, для різноманітних музейних програм.

Ольга Гнатейко, голова Управи Українського музею, повідомила, що інтенсивне збирання фондів буде продовжуватися, щоб досягнути такі цілі: завершити будівельний проєкт без уживання позички; умеблювати нове приміщення УМ; привести новий будинок до повної діяльності; збільшити професійний персонал музею; підготувати репрезентативні виставки на урочисте відкриття музею в новому будинку. Вона подякувала українській громаді Америки і Канади за щедру підтримку і підкреслила, що тільки завдяки такій підтримці

завершиться проєкт нового музейного будинку.

Збірка фондів також зосереджується на ідеї забезпечення фінансової майбутності музею. Дуже важливим є створити тривалу фінансову підставу, яка дасть нашій інституції можливість гідно і вільно працювати в майбутньому.

Ця фінансова база буде залежати від стану музейних тривалих і меморіальних фондів. Тому Комітет збирання фондів має за ціль піднести кошти тривалих фондів в наступних п'ятьох роках. Управа музею сподівається, що наша громада прилучиться до цієї збіркової акції і тим забезпечить фінансову майбутність Українського музею.

Щоб підтримати будівельний проєкт та фінансову майбутність музею, просимо звертатися з датками до: The Ukrainian Museum, 203 Second Ave., New York, NY 10003.

За інформаціями: (212) 228-0110; fax: (212) 228-1947; e-mail: info@ukrainianmuseum.org; web page: www.ukrainianmuseum.org.

Марта Бачинська

Риштування і новий напис (праворуч) вказують на початок будови Українського музею в Нью-Йорку.

Візита польського...

(Закінчення зі стор. 1)

двосторонньої співпраці, а також деякі міжнародні проєкти, зокрема енергетичні. Український прем'єр А. Кінах наголосив, що Київ і Москва мають довготермінову угоду, що не передбачає зменшення обсягів транзиту російського газу українською територією.

Через кілька тижнів у Польщу прибуде делегація російського „Газпрому”. Тепер Рада його директорів має вирішити, чи починає будівництво обхідного газопроводу, чи відкласти його.

Польський прем'єр зробив і кілька присмних заяв: Польща

готова і надалі виступати речником українських інтересів в Європі та підтримати намагання України стати асоційованим членом Евросоюзу, крім того, вона вітає участь своїх підприємців у будові нафтопроводу Одеса-Броди-Гданськ.

Обидва прем'єри заявили про додаткові заходи зміцнення польсько-українського кордону із тим, аби зробити його непрозорим для перемитників та незаконних мігрантів. А на зустрічі зі спікером парламенту Іваном Плющем Л. Мілер сказав, що товарообіг між двома країнами може бути збільшений в два рази.

За матеріалами ЗМІ

Пола Добрянська...

(Закінчення зі стор. 1)

Україні. Під час зустрічі з Полою Добрянською прем'єр-міністер України Анатолій Кінах запевнив, що в Україні буде створено належні умови для діяльності засобів масової інформації, а також громадських організацій під час висвітлення виборів до Верховної Ради України. Прем'єр зазначив, що „він особисто контролюватиме цей процес”.

Відповідаючи на запитання П. Добрянської про можливість участі чужоземних журналістів у висвітленні виборів в Україні, А. Кінах сказав, що чужоземні журналісти працюють в Україні вже тривалий час, і надалі для них будуть створені всі умови для надання повної інформації про вибори. А. Кінах також зауважив, що в Україні накопичено значний досвід праці державних інституцій під час виборів.

За матеріалами ЗМІ

Український Музей

запрошує на лекцію з прозірками

Лідії Лихач

з Києва, колекціонера та головного редактора журналу „Родовід”

Неділя,

17 лютого 2002 р. о 2:00 год. по

полудні

Вступ 10.00 дол. від особи.

Після доповіді перекуська.

На теми

Культ жіночих образів в українському народному іконописі
Народні ікони: дослідження та колекціонування в Україні

Лекція організована у зв'язку з виставкою „Українська народна ікона XVIII-XIX століть” з приватної збірки Лідії Лихач.

Виставка кінчається 17 лютого 2002 р.

Український Музей

203 Друга Авеню, Нью-Йорк, Н.Й. 10003 • Тел.: (212) 228-0110

факс: (212) 228-1947 • E-Mail: info@ukrainianmuseum.org

web site: www.ukrainianmuseum.org

АМЕРИКА І СВІТ

Колишній керівник „Енрону“ відмовився давати свідчення

ВАШІНГТОН. – Колишній керівник збанкрутілої американської компанії „Енрон“ Кенет Лей відмовився свідчити на слуханнях у Сенаті. Як повідомив його адвокат, він вирішив не зустрічатися з конгресменами через побоювання, що слухання можуть перейти у судилище. Відмова К. Лей з'явиться у Сенаті збіглася з новими повідомленнями про те, що керівництво компанії приховувало від громадськості інформацію про фінансові проблеми, які врешті-решт спричинили банкрутство. Досі К. Лей твердив, що він не знав про такий поганий стан фірми. Конгрес планує викликати його на суд.

Можливі нові напади терористів

ВАШІНГТОН. – Офіційні чинники США 31 січня попередили, що країна й надалі залишиться в стані високої пильності щодо можливих терористичних нападів. Секретар Департаменту оборони Доналд Рамсфелд і директор ФБР (FBI) Роберт Мюлер натякнули про існування в США „клітин, які сплять“ і можуть дуже швидко активізуватися. Ще перед тим, офіційні чинники Американської комісії з ядерного регулювання висловили подібне занепокоєння щодо можливості терористичних нападів на атомні електростанції. Ці перестороги базовані на інформаціях і документах, отриманих від ФБР та Сі-Ай-Ей впродовж кількох минулих місяців. Плани отруєнь водопостачальної системи, напади на атомні станції та застосування біологічної і хемічної зброї знайдено в Афганістані та клітинах „Аль-Кайди“ у Німеччині, Англії. Агенція

„Асошіейтед Прес“ 1 лютого опублікувала уривки з 5,000-сторінкового вишкільного підручника „Аль-Кайди“, котрий отримали від колишнього активного терориста. У посібнику зазначається, що для деморалізації американців і європейців терористи повинні зосередити свої приціли на символічні пам'ятки, як Статуя Свободи чи лондонський Біг Бен, або атомні електричні станції та спортивні комплекси.

Розпочато американсько-філіппінські антитерористичні навчання

МАНІЛА, Філіпіни. – Тут 31 січня розпочалися спільні американсько-філіппінські навчання у боротьбі з тероризмом. Мета навчань – координація дій у боротьбі з ісламськими екстремістами, які діють на півдні країни. Навчання триватимуть щонайменше пів року. У них беруть участь 650 американських військових, у тому числі – з підрозділів спеціального призначення.

Перша палестинська жінка-смертниця

РАМАЛАХ, Західний Берег. – Приблизно 3,000 палестинців, у більшості жінки, 31 січня маршували, демонструючи підтримку вчинков 27-річної Вафи Ідріс – першої палестинської жінки-смертниці. В. Ідріс 27 січня розірвала себе посеред базару в ізраїльському портовому місті Джафі, вбивши одного чоловіка та поранивши десятки інших. Близьке до Ясира Арафата угруповання „Фатах“ взяло на себе відповідальність за той вчинок, називаючи В. Ідріс мученицею. Факт, що цю смертну акцію здійснила жінка здивував багатьох. Ізраїльська влада

вважає це явище новою небезпекою, бо в загальному організатори палестинської священної війни „Інтифади“ заохочують чоловіків ставати смертниками. Ітаф Юсеф, редактор журналу для жінок і головний промовець на демонстративному вічі, кинув виклик консервативному населенню палестинської громади та закликав жінок ставати до боротьби, як ті палестинські жінки, що колись викрадали літаки, закладали бомби та нападали на пасажирські автобуси.

Росія – НАТО: нове партнерство

РИМ. – Чільні представники НАТО і Росії 4 лютого зустрілися у Римі, щоб обговорити військові аспекти боротьби з міжнародним тероризмом. Така небувала зустріч є першою помітною ознакою дій альянсу у намаганні розвинути нове партнерство з Москвою. Метою зустрічі є рівноправне обговорення важливих для обидвох сторін питань, але вже зараз зрозуміло, що Росія і НАТО розходяться у визначенні тероризму, і що втілення гасел про партнерство відбувається повільно. Генеральний секретар НАТО лорд Робертсон відкинув припущення, що країни альянсу зменшили критику Росії за поведінку її війська у Чечні. Сама Москва наполягає, що кампанію її війська у Чечні треба розглядати у контексті глобальної боротьби з тероризмом. Водночас Росія висловила публічну незгоду з позицією США щодо Ірану, якого Вашингтон звинувачує у причетності до тероризму. Тим часом Ільяс Ахмадов представник чеченського президента Аслана Масхадова, 31 січня заявив, що Росія під виглядом війни з тероризмом активізує воєнні дії у

Чечні. За його словами, це призвело до загибелі багатьох мирних жителів у Чечні і фактично унеможливило мирні переговори. Тиждень тому І. Ахмедов перебував у Вашингтоні. З ним зустрілись представники Державного департаменту США. Російське міністерство закордонних справ розцінило це як „недружній крок щодо Росії“.

Необережні слова ізраїльського прем'єра

ЕРУСАЛИМ. – Ізраїльський прем'єр-міністр Арієль Шарон 31 січня висловив жаль, що Ізраїль, не ліквідував палестинського лідера Ясира Арафата 20 років тому. Ізраїль тепер обрав жорстку лінію стосовно Я. Арафата, звинувачуючи його у небажанні боротися з палестинськими екстремістами. У 1982 році А. Шарон очолював рух за те, щоб вбити Я. Арафата та викоринити Організацію визволення Палестини. Відомо, що ізраїльські воїни не раз дивилися в той час на Я. Арафата через приціл. А. Шарон сказав, що існувала домовленість не вбивати його. Але тепер, через два десятиліття, А. Шарон висловив жаль, що Ізраїль цього не зробив. Міністер закордонних справ Еспанії Хосе Пік заявив, що коли такі слова А. Шарона справді прозвучали, то їх необхідно засудити. Еспанія на даний час головує в Європейському Союзі. Член палестинського керівництва Саєб Ерекат сказав, що висловлювання А. Шарона „досить небезпечне“. Представник Державного департаменту США Ричард Бавчер зазначив, що такі заяви „не на користь справи“. Я. Арафат досі залишається під домашнім арештом у місті Рамалах.

За матеріалами ЗМІ

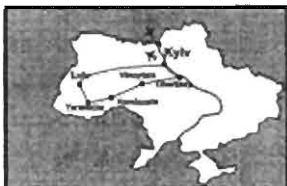
ПЛАСТ УКРАЇНСЬКА
СКАУТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА США
та Пластова Станція у Філадельфії

ЮМІПЗ 2002

Пластова Мандрівка по Україні

TOUR A

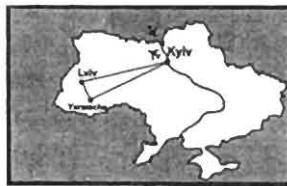
Czech Airlines
Aug 6 – 25, 2002
20 days
\$2350 all inclusive tw

Aug 6	Tue	1	NEW YORK→	circa 5PM dept
7	Wed	2	→KYIV 2 pm	Evening Dnipro Crs.
8	Thu	3	Kyiv	City Tours (2)
9	Fri	4	Kyiv	City Tour
10	Sat	5	Kyiv/Cherkasy	Kaniv/Moryntsi
11	Sun	6	Cherkasy/Vinnytsia	Chyhyryn/Subotiv
12	Mon	7	Vinnytsia/Kamianets	Uman/Sofijivka
13	Tue	8	Kamianets	Castle Exc/Dnister Crs
14	Wed	9	Kamianets/Yaremche	Chernivtsi/Kolomyja
15	Thu	10	Yaremche	Karpaty Exc/Yavoriv
16	Fri	11	Yaremche	Karpaty Exc/Vorokhta
17	Sat	12	Yaremche/Lviv	
18	Sun	13	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
19	Mon	14	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
20	Tue	15	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
21	Wed	16	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
22	Thu	17	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
23	Fri	18	ЮМІПЗ closing ceremonies/transfer to Lviv	
24	Sat	19	Lviv Independence Celebrations	
25	Sun	20	KYIV	→NEW YORK 4 pm

TOUR B

Czech Airlines
Aug 9 – 25, 2002
17 days
\$2000 all inclusive tw

Aug 9	Fri	1	NEW YORK→	circa 5PM dept
10	Sat	2	→KYIV 2 pm	Evening Dnipro Crs
11	Sun	3	Kyiv	City Tours (2)
12	Mon	4	Kyiv	Kaniv
13	Tue	5	Lviv/Yaremche	
14	Wed	6	Yaremche	Kolomyja
15	Thu	7	Yaremche	Yavoriv
16	Fri	8	Yaremche	Vorokhta
17	Sat	9	Yaremche/Lviv	
18	Sun	10	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
19	Mon	11	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
20	Tue	12	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
21	Wed	13	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
22	Thu	14	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
23	Fri	15	ЮМІПЗ closing ceremonies/transfer to Lviv	
24	Sat	16	Lviv Independence Celebrations	
25	Sun	17	Kyiv	→NEW YORK 4 pm

TOUR C

Lot Polish Airlines
Aug 9 – 25, 2002
17 days
\$1200 air & visa only

Aug 9	Fri	1	NEW YORK→	circa 5PM dept
10	Sat	2	→LVIV 4 pm	
11	Sun	3	Мандрівка	ЮМІПЗ Карпати
12	Mon	4	Мандрівка	ЮМІПЗ Карпати
13	Tue	5	Мандрівка	ЮМІПЗ Карпати
14	Wed	6	Мандрівка	ЮМІПЗ Карпати
15	Thu	7	Мандрівка	ЮМІПЗ Карпати
16	Fri	8	Мандрівка	ЮМІПЗ Карпати
17	Sat	9	Karpaty/Svirzh	
18	Sun	10	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
19	Mon	11	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
20	Tue	12	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
21	Wed	13	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
22	Thu	14	Camping	ЮМІПЗ in Svirzh
23	Fri	15	ЮМІПЗ closing ceremonies/transfer to Lviv	
24	Sat	16	Lviv Independence Celebrations	
25	Sun	17	Lviv	→NEW YORK 8 pm

STP scope travel inc
1605 Springfield Ave., Maplewood NJ 07040
973 378-8998 • 800 242-7267 • FAX 973 378-7903
www.scopetravel.com e-mail: info@scopetravel.com

Тури відкриті для дійсних членів Пласту віком від 16 років із ступенем Розвідувача(ки), пластуни нижче 16 років можуть їхати у супроводі родичів.
TOUR Features A & B: Переліт з Нью Йорку, віза, готелі, туристична програма, транспорт по маршруті, харчування у Києві і Яремчі, переїзд і поїзд на ЮМІПЗ. Для сеньорів і пласт-приятелів у Львові передплачено готель Жорж. **TOUR Features C:** Переліт з Нью Йорку, та віза. За інформацією та коштом ЮМІПЗ та поїзд від 10 до 25 серпня, прошу звертатися до КПС.

Registration and deposit deadline: **MARCH 1, 2002**

Американські дипломати зичать Україні гідного місця в Європі

ВАШІНГТОН. – З нагоди 10-річчя повноцінних дипломатичних взаємин між США і Україною, посол США в Україні Карлос Паскуаль та його попередник на цій посаді, а нині відповідальний службовець Державного департаменту Стівен Пайфер виступили на сторінках американського журналу „The Washington Quarterly“, що його видає впливовий Центр стратегічних та міжнародних досліджень США. Їхня стаття має назву „Заявка України на вирішальне місце в історії“.

Головна думка, яку висловлюють автори, полягає в тому, що Україна має сприятливі можливості увійти в коло демократичних країн з ринковою економікою та поглибити інтеграцію з Європою. Американські дипломати наголошують, що США принципово і послідовно підтримують українські реформи, але міжнародна підтримка матиме успіх тільки тоді, коли будуть ефективними зусилля самої України у розбудові відкритої політичної системи та конкурентної ринкової економіки.

Відданість демократичним принципам Україна має нагоду за-

свідчити, по-перше, об'єктивним розстеженням справи зникнення Гонгадзе, по-друге – проведенням вільних і чесних парламентських виборів.

К. Паскуаль та С. Пайфер вважають, що олігархи, які не зацікавлені у продовженні реформ, відіграють в Україні занадто велику політичну роль, зокрема сконцентрувавши в своїх руках засоби масової інформації, а ця обставина може ускладнити й наступні парламентські вибори. Прогнозуючи розвиток української економіки, американські дипломати пишуть, що страх перед усе більшим впливом російського капіталу не матиме під собою підстав доти, доки процес приватизації є прозорий.

А в довгостроковій перспективі найкращою гарантією суверенності України та її рівноправних стосунків з Росією є відданість демократії та міцна економіка, пов'язана зі світовим ринком. Тому К. Паскуаль та С. Пайфер закликають Україну пришвидшити процес вступу до Світової організації торгівлі.

Радіо „Свобода“

В. Роговий...

(Закінчення зі стор. 1)

миру, добробуту у світовій громаді на підставі загально визнаних цінностей.

Протягом п'яти днів праці форуму на ньому виступили декілька десятків доповідачів, котрі представляли світові міжнародні установи, міжнародні добродійні фонди, підприємці, провідники урядів.

Члени української делегації підкреслили, що вони приїхали на форум з двох причин – допомогти Україні досягнути вступу у Світову торговельну організацію та стати асоційованим членом Європейського союзу і, не менш важлива мета, – наголосив віце-прем'єр-міністр В. Роговий, – представити незаперечні успіхи економіки України. „Ми не хочемо, щоб нас робили кращими, ніж ми є, але так, як часто показують Україну, то це абсолютно неадекватне відображення подій, які відбуваються і в економіці, і в суспільстві“, – відзначив він на прес-конференції 4 лютого в Нью-Йорку.

Дослідження міжнародних експертів засвідчують, що українська економіка є однією з найдинамічніших з усіх країн Східно-східної Європи незалежних держав. Зростання у 2001 році становило 9 відсотків – проти 5,8 відсотка у 2000 році. Також є прогноза дальшого зростання у 2002 році. Україна зменшила свою заборгованість згідно з вимогами Міжнародного валютного фонду, зовнішньоторговельний баланс за 2001 рік є позитивним, інфляція не перевищила 6 відсотків.

Особливо сильно стоїть сільсько-господарський сектор, що дозволяє Україні експортувати пшеницю у країни Європи. Також є переконливим цей показник: 96 відсотків потреби у продуктах харчування забезпечує внутрішній український виробник. Такі фірми, як „Moody's“ і „JP Morgan“, які визначають для інвесторів „рейтинг“

національних економік, значно підвищили економічний „рейтинг“ України за останній рік. Отже, зауважив В. Роговий, „за 10 років незалежності України ми перейшли гірку науку, з якої немало навчилися“.

Виступаючи на прес-конференції, міністер фінансів України І. Юшко підкреслив, що в Україні змінюється податковий кодекс, що полегшить прихід внутрішніх і зовнішніх інвесторів в українську економіку. Запровадження нового податкового регулювання триватиме від трьох до п'яти років, але водночас належить змінити суспільну психологію, зокрема наставлення підприємців і всього загалу до питання податків.

Під час праці форуму делегація України мала зустрічі з представниками різних держав і міжнародних установ, зокрема „Merill Lynch“, „Credit Swiss First Boston“, із заступником Державного секретаря США з питань торгівлі Грантом Альдонасом, відповідальними працівниками американських інвестиційних компаній „HSBC“, „Carlson Investment Management“, „Oppenheimer“. 1 лютого обидва українські делегати мали зустріч з представниками української громади у приміщенні Генерального консульства України в Нью-Йорку.

За останні десять років набирає оберти процес економічної глобалізації, а водночас росте опір цьому процесові. Антиглобалісти стверджують, нібито учасники Світового економічного форуму – це вузьке коло світової еліти, яка домовляється між собою і випрацює стратегію, незалежно від думки своїх суспільств, не беручи при цьому до уваги інтересів бідних країн. Протягом п'яти днів форуму в різних частинах Мангеттену у демонстраціях протесту брали участь від кількох сотень до кількох тисяч осіб. Приблизно 200 з них було заарештовано.

Ірена Яросевич

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

Чи можливий в Америці ренесанс „мирного атома“?

Д-р Орест Попович

У 1960-их роках мирному застосуванню атомної енергії в Америці пророкували світле майбутнє. Сьогодні ж, коли у багатьох європейських країнах електростанції на ядерних (атомних) реакторах постають левину частку електричної енергії, наприклад, 78 відс. у Франції, у США їхній внесок – всього 20 відс. Що спричинило таку нехитість американців до „мирного атома“?

Очевидно, що відомі катастрофи на ядерних реакторах, зокрема на „Трі Майл Айленд“ у Пенсильванії в 1979 році та, без порівняння гірша, в Чорнобилі в 1986 році, не принесли ядерній енергії доброї слави. До того ж, існує нерозв'язана проблема, куди позбуватися зужитого пального, тобто радіоактивних відходів. Цього роду закиди використовують в США антиядерне „лобі“, яке утруднює побудову нових ядерних електростанцій. Накінець, важливу роль у виборі джерела енергії відіграє економічний чинник, а в Америці нафта, газ і вугілля значно дешевші, ніж в Європі. Отож американці не бачили дотепер потреби шукати собі видатків і клопотів, пов'язаних з радіоактивними матеріалами і ядерними спорудами, на побудову яких нелегко одержати дозвіл, і тому від 1973 року не збудували ані одної атомної електростанції.

Потреба набрала актуальності щойно в першій половині 2001 року, коли ціна за галлон бензину в США підскочила до 2 дол. і більше, а Каліфорнії загрожувала нестача електрики на літо. Це пробудило Америку до пошуку за додатковими джерелами енергії, включно з побудовою нових електростанцій. Неядерні електростанції вживають як пальне вугілля або газ, але результатом їх спалювання є двоокис вуглецю, теплий газ, який, на думку багатьох учених, спричинює небезпечне потепління земної кулі. Останніми роками на Америку посилюється тиск, щоб зменшити ужиток пального, яке виділяє двоокис вуглецю, тобто вугілля, нафти і газу.

Тут відчули свої шанси прихильники мирного застосування атомної енергії, одержавши теж сильну підтримку від адміністрації Президента Буша. Адже ядерні реактори не виділяють двоокису вуглецю і в тому розумінні вони – екологічно „чисті“. А своїм антиядерним критикам відповідають, що нове покоління реакторів – вже зовсім іншої конструкції, і тому подібна аварія, як в Чорнобилі, на них неможлива.

Для оцінки цього роду аргументів нам потрібно коротко розглянути основні принципи, на яких працюють ядерні реактори, зокрема того типу, що вибухнув у Чорнобилі, пояснити, в який спосіб на них стаються аварії, і чому нове покоління реакторів є безпечніше.

Типовий ядерний реактор на електростанції можна розглядати як великий котел, в якому кип'ятиться вода, перетворюючись у пару, яка відтак обертає турбіни електрогенератора. Від нормальної електростанції ядерна відрізняється своїм паливом: тут тепло для кип'ятіння

води походить не від спалювання вугілля чи газу, а від керованої ядерної реакції урану.

Що то за ядерна реакція? Коли в ядро атома урану з масою 235 потрапляє нейтрон, він спричинює реакцію поділу, або розщеплення, цього атома (atomic fission), яка породжує атоми двох інших елементів і випромінює 2–3 нові нейтрони. Якщо і ті нейтрони потраплять в інші ядра урану 235, то виникне 4–9 нейтронів, і так реакція поділу може продовжуватися безперервно – це відома „ланцюгова реакція“. (Звичайно перший нейтрон, який започатковує цю реакцію, сам походить від самовільного поділу урану). Для нашої теми важливе те, що, крім розмноження нейтронів, ланцюгова реакція виділяє велику кількість тепла. При повному поділі одного кілограма урану 235 дістаємо енергію, що відповідає спаленню 3000 метричних тон вугілля. Саме це тепло ланцюгової реакції використовують для кип'ятіння води в ядерних електростанціях.

Ядерне пальне, т. зв. збагачений уран, закривають у сталеві стержні (rods), покриті цирконієм, і їх всувають в бльоки графіту (вид вуглецю), який служить як сповільнювач для нейтронів, що уможливорює реакцію поділу. У ці бльоки вводять також регулюючі стержні з бору або кадмію, які служать як поглиначі нейтронів. З їхньою допомогою керують ланцюговою реакцією. Бльоки графіту в реакторі прошиває система багатьох тонких рур (труб), через які pompують воду, що нагрівається і перетворюється в пару. Корпус реактора тримають в атмосфері інертних газів, азоту і гелію. Для захисту перед радіацією навколо реактора споруджують стіни з бетону.

Процеси, які відбуваються в ядерних реакторах, є настільки складні і швидкі, що у великій мірі мусять підлягати автоматичному, сьогодні скомп'ютеризованому, контролю. Ланцюгову реакцію необхідно контролювати, бо інакше реактор може перегрітися аж до стоплення. За дотеперішні аварії на ядерних реакторах винні в першу чергу люди, які своїми помилками допустили до некерованої ланцюгової реакції. Навіть той злопам'ятний реактор ч. 4 на Чорнобильській електростанції мав достатні автоматичні контроли, які нормально запобігли б катастрофі, але в той чорний день, 26 квітня 1986 року, всі контроли були навмисне виключені – ради непередбаченого, небезпечного експерименту.

При відсутності контролю, ланцюгова реакція в Чорнобилі почалася без стриму, реактор перегрівся до такої міри, що вода, яка кружляла в руках, раптом перетворилася у величезний об'єм гарячої пари, що її гігантський тиск розірвав нутро і стіни реактора. Виділена пара з водопроводів заповнила жолоби з паливом, де стержні зі сталі, цирконію та урану вже топилися і випаровували. Під впливом високої температури і радіації, в присутності цирконію як каталізатора, водна пара

(Закінчення на стор. 16)

„Енрон“: криза і наука на майбутнє

У своїй основі фінансова криза, котра стала відомою під назвою „Енрон“, не є кризою відповідного управління чи політичної корупції, чи уникання від сплати податків, чи недостатньої фінансової контролю. Хоча всі ці елементи присутні у даній справі, однак криза „Енрон“ передусім полягає у тотальному зламани довіри. Пересічний інвестор в нашій капіталістичній системі вкладає гроші в ті підприємства, які є прогресивними рушіями економіки, виходячи з того, що інформацію про ті підприємства йому нададуть повною мірою чесно і правдиво.

Наша економіка, котра сприяє здоровому конкурентному змагання за найбільший прибуток, починається саме з цього довір'я. „Енрон“ з причин, нам ще не відомих, знехтував це довір'я сотні разів і сотнями способів. Саме бухгалтерська фірма „Артур Андерсен“, котра повинна була постійно контролювати фінансові звіти „Енрон“, підштовхувала її до необ'єктивних звітів, зокрема до значного завищення прибутків і применшення збитків. Як саме це могло тривати протягом п'яти років, – ці обставини є тепер предметами обговорення у кількох комісіях Конгресу.

Розвал „Енрон“ вплив на поверхню в жовтні минулого року, і вже на початку грудня фірма сповістила про найбільше банкрутство в історії Америки. При тому мільйони малих і великих інвесторів втратили мільярди доларів, а 20 тисяч робітників – повністю втратили свої пенсійні фонди.

Розвал „Енрон“ мав також і міжнародні наслідки. Так само, як терористичний напад на Америку 11 вересня 2001 року шокував людей в усьому світі, банкрутство „Енрон“ глибоко вразило міжнародні фінансові кола. Ці кола вірили, що Америка знайшла вже баланс між ризиком вільного ринку і доконечною контролею з боку уряду, котра мала унеможливити обман і шахрайство. Інші країни світу намагаються втілити американський підприємницький досвід з надією підвищити економічну ефективність і добробут своїх суспільств. У зв'язку зі справою „Енрон“ в міжнародній пресі з'являються статті, зміст яких зводиться до цього досить логічного запитання: якщо таке шахрайство могло статися в сьомій найбільшій фірмі Америки і мільйони пересічних громадян могли раптом втратити тисячі і навіть мільйони доларів, – то чи справді все „ОК“ з нібито авторитетним американським досвідом?

Міністер фінансів України Ігор Юшко зауважив на прес-конференції в Нью-Йорку минулого тижня, що банкрутство – звичайна частина підприємницького циклу – деякі підприємства перемагають, деякі зазнають поразки. Проте обов'язок уряду – захистити людей, щоб вони не постраждали. Він додав, що у випадку „Енрон“ Україна буде уважно слідувати за розвитком подій, оскільки докладне вивчення всіх обставин може послужити корисною наукою і для українського економічного життя. Справді, дуже важливо є відкрити всі аспекти кризи „Енрон“, а також покарати тих, хто кинув під ноги довір'я громадян, довір'я усієї країни. Важливо не тому, що Америці потрібний ще один скандал, але щоб повернути до життя підставову цінність нашого суспільства – довір'я, на якому ґрунтується вся наша економічна база. Вчитися з власних помилок – це важливо і для нас самих, і для решти світу.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про струну, що урвалася завчасно

В останні місяці раз-у-раз доводиться писати слова прощання для відомих особистостей нашої спільноти.

Чи це справді тільки природний відхід одного покоління, який мусить настати, чи просто якийсь дивний збіг обставин, який доля судила нам пережити?

І скільки б ми не думали, що це природний порядок речей, усі гіркі прощання здаються нам абсолютно протиприродними. І саме тому такий жаль наповняє нас, коли ми мусимо погодитися із несподіваним відходом осіб, які ще могли стільки доброго зробити.

Ось такі думки насуває тепер передчасний відхід у засвіти одного з провідних композиторів України, котрий дав стільки почуттів музичної насолоди усім, що мали нагоду заслухати його як автора, диригента і виконавця творів. Хоча він в останніх роках був постійним гостем на американській землі і став рівно відомим тут, як і в Україні, для нас Іван Карабиць залишився тісно пов'язаний із великими святкуваннями 100-ліття Українського Народного Союзу, на яке він написав кантату до слів Миколи Руденка.

В цю мить Іван Карабиць мимоволі стає перед очима, немов це було вчора. Великий зал престижної Карнегі Голл в Нью-Йорку, святочна громада, що заповнила вщерть усі місця цього храму музики, і молодий, але вже досвідчений диригент-композитор при пульті.

Здавалося, що ціла зала зі запертим віддихом вслухується в урочисту музику кантати, що так відповідала словам Миколи Руденка:

„Вітер історії – в наші вітрила!
Звівся з колін
упосліджений люд!“

Це було те, що у 1994 році відчували ми і тут, на землі Вашингтона, і там, над Дніпром – те, що відчував поет, пишучи кантату, і що відчував композитор, вкладаючи її в урочисті, радісні звуки. Вісім довгих років минуло від того ювілейного концерту та від спільної радості нас усіх, що в тому часі була така свіжа і така повна надії. Багато від того часу змінилися... І вже не так часто, як у тих перших роках, відвідують нас найкращі мистці слова і музики, що їх дала сучасна Україна.

І. Карабиць належав до виїнятих, тому що він умів не тільки творити нову музику, але також творити нагоди для молодих українських музик іти у світ його слідами.

Скільки разів йому судилося відвідувати Нью-Йорк і США, важко сьогодні перелічити, але він був завжди любленим і шанованим гостем, що усю свою енергію посвятив для популяризації української музики та сприянню молодим українським музикантам. Скромний, з ніжною душею справжнього музики – він таким залишиться у споминах усіх, що мали щастя його знати. Бачимо його живим із диригентською паличкою в руках там, у Карнегі Голл, в Українському Інституті Америки і в рідному Києві. Дарма, що струна його життя вірвалася так передчасно. Його музика залишилася, немов заповіт, та паки і паки буде промовляти до нас із різних концертних залів.

О-КА

Сумуємо разом з вами

В Національному Олімпійському комітеті України з почуттям глибокого смутку сприйняли повідомлення про відхід у вічність видатного спортсмена, учасника трьох Олімпіад, відомого публіциста та громадського діяча українських громад за кордоном, великого патріота України Зенона Сникика.

Вся спортивна громадськість України, члени Національного Олімпійського комітету сумують разом з вами у зв'язку з цією великою і непоправною втратою.

Просимо передати наше щире співчуття рідним і близьким покійного, усім українській громаді. Пам'ять про славного сина України Зенона Сникика ми на-

завжди збережемо в наших серцях. Жменьку української землі передаємо через Василя Тараска і просимо покласти її на могилу Зенона.

Вічна йому пам'ять!

Іван Федоренко,
президент
Володимир Геращенко,
генеральний секретар

Співчуття Національного Олімпійського комітету України передає до „Свободи“ голова Української спортової централі Америки і Канади Мирон Стебельський, додаючи до цього листа слова глибокого жалю від спортового об'єднання.

Шановні читачі!

Якщо ви хочете своєчасно вмістити у „Свободі“ статті про події громадського життя, які відбулися за місцем вашого проживання, просимо надсилати їх до редакції негайно, впродовж двох тижнів після їхнього проведення. Заклики, звернення, повідомлення щодо подій, які мають відбутися, просимо надсилати не пізніше, як за три тижні до їх проведення.

Для прискорення пересилання матеріалів можна користуватися електронною поштою. E-mail редакції: svoboda@att.net. З питань опублікування у „Свободі“ жалібних повідомлень і некрологів просимо звертатися до керівника відділу оголошень і реклами Марійки Осціславської. Тел.: (973) 292-9800, дод. 3040.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожен зміню адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Головний редактор — Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“
Адміністратор Володимир Гончарик
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська
Передплата — Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (дод. 3041)

(973) 292-9800 (дод. 3040)

(973) 292-9800 (дод. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чужою мовою у своїй церкві...

Стосунки українських православних Церков Київського і Московського патріархатів складаються досить непросто. Рідна матірня Церква почувається в Україні мало не пасербицею, а влада на місцях відверто симпатизує Церкві чужої держави.

У листопаді минулого року церква Святої Богородиці у селі Бутівцях Хорольського району на Полтавщині перейшла до Київського патріархату, хоча управління у справах релігій обласної адміністрації не бажало її реєструвати.

Не міг з переходом змиритися і новопризначений Московською патріархією на Полтавську та Кременчуцьку катедру Єпископ Філіп, який приїхав у село з 12-ма священниками і змусив настоятеля храму та парафіян знову повернутися у підпорядкування чужої церкви.

Митрофорний протоєрей УПЦ КП о. Микола Храпач розповідає, що влада на Полтавщині морально і матеріально підтримує тільки московську Церкву, тому в області лише 5 відсотків парафій належить до УПЦ Київського патріар-

хату. Переважно відбудовуються російські церкви, в тому числі й на бюджетні кошти, з яких за 10 років незалежності для храмів питомої української Церкви не виділено жодної копійки.

Навіть відродження окраси й святині Полтави – Свято-Успенського собору, започатковане Президентом України Л. Кучмою 1999 року, зупинилося за відсутністю коштів. Бракує грошей на відбудову іншої пам'ятки архітектури – Свято-Миколаївської церкви. Водночас поруч швидкими темпами за підтримки газонафтових підприємств зводиться храм Віри, Надії, Любови, звісно, Московського патріархату.

– Московська церква, – продовжує о. Микола, – не несе нічого українського, насаджує російську мову, не визнає українських звичаїв, традицій. Вона так і не змирилася з незалежністю Української держави і проводить ідеологічну політику на повернення української пастви в лоно Москви.

Людмила Кучеренко,
президент Полтавського
обласного медіа-клубу

Народилися в січні

У „Свободі” від 11 січня ц. р. було опубліковано календар „Січень в історії”. До згаданих осіб можна б додати ще деяких осіб, які не менш відомі.

2 січня – 115 років від дня народження відомого математика Миколи Чайківського (1887–1970); 70 років від дня народження історика Любомира Винара (нар. 1932); 9 січня – 95 років від дня народження Миколи Лівіцького (1907–1989) – політичного діяча та журналіста; 13 січня – 175 років від дня народження Миколи Бекетова (1827–1911), хеміка та професора Харківського університету; 125 років від дня народження Левка Мацієвича (1877–1910), відомого льотчика та корабельного інженера; 17 січня – 130 років від дня народження письменника Антона Шабльова (1872–1930); 95 років від дня народження Григорія Китастого (1907–1984), відомого бандуриста, композитора та

диригента; 18 січня – 95 років від дня народження Юрія Шерегія (1907–1990), актора, режисера та драматурга; 19 січня – 90 років від дня народження політичного діяча Ярослава Стецька (1912–1986); 20 січня – 105 років від дня народження відомого поета, письменника, есеїста та інженера Євгена Маланюка (1897–1968); 25 січня – 145 років від дня народження зоолога Олександра Браунера (1857–1941);

26 січня – 100 років від дня народження Едварда Козака (1902–1992) відомого художника та письменника.

Ще маленька заввага: Сергій Корольов був учнем українського походження, а працював у радянських установах, тобто він був не російським, а тільки радянським ученим.

Андрій Даріян Сольчаник,
Мідія, Па

Незагоєна рана Чорнобиля

Я глибоко обурена висновками комісії ООН з приводу наслідків Чорнобильської аварії („Свобода”, ч. 2) і маю надію, що мене підтримають всі чесні люди, для яких людське горе мільйонів потерпілих не є тільки „фобія”.

Якщо радіація вища за норму в 10, 20, 100 разів і залишається такою в навколишньому середовищі на роки, то за якими критеріями виноситься присуд, що людей не треба було виселяти з цієї зони? Пройде ще не одне десятиліття, доки людям можна буде жити на цій землі безпечно для здоров'я. А „щедрі” пільги, медична і харчова допомога, пенсії по 100 доларів всім жертвам – то хіба тільки у звітах уряду України.

Уже одинадцять років минуло, як я приїхала з дочкою Марією в

Америку, шукати для неї ліків, допомоги. Марія захворіла після Чорнобиля, але тому що ми жили в Львівській області, вона не вважалася потерпілою від радіації. А скільки таких дітей по всій Україні уже померло і хворіють внаслідок радіації!

Марії тепер 23 роки, вона вже не ходить, не знає, який день сьогодні, але ще пам'ятає всю поему Шевченка „Причинна”, яку вивчила, коли їй було 5 років, знає ще багато українських пісень і любить їх слухати.

Моя дочка Марія – це незагоєна рана Чорнобиля у моєму серці. Будьте людьми, не сипте солі на незагоєні рани, вони болять і без того.

Слава Бучкович,
Кіноша, Вісконсин

У Києві не дбають про гостей столиці

Моя родичка з Бродівського району одержала запрошення з посольства США на співбесіду щодо поїздки в гості до родини у Нью-Йорк. Вона попросила мене поїхати з нею до Києва, бо ще ніколи не була в столиці. 2 січня ми виїхали зі Львова, наступного ранку приїхали і чекали на співбесіду під парканом, на дворі, в снігу. Ми були змушені шукати пошту, де можна було б присісти в теплі і заповнити анкету. Потім знову чекаємо на морозі до 13-ої години, на яку були запрошені. Довго стояла

зі зовні, чекала на родичку, яку прийняли близько 17-ої години, бо людей було багато. Візи не дали.

Чому немає умов для тих, хто чекає вирішення своєї справи? Цій жінці 50 років, вона приїхала з далекого села. Мені вже 73 роки, але я хотіла їй допомогти. У Києві тепер багато будують, то могли б збудувати павільйон для тих, хто чекає на розгляд своєї справи біля посольства.

Богдана Коваленко,
м. Самбір, Львівська обл.

„Жовківщина” припиняє діяльність

Управа регіонального товариства „Жовківщина” повідомляє про ліквідацію товариства, яке від дня смерті засновника і ініціатора товариства та скарбника і секретаря інж. Богдана Саламахи стало мало активним, не контактувалося з Жовквою, чисельно дуже змаліло. Управа пропонує залишений дорібок, себто історично-архівальні матеріали та готівку в сумі близько 4 тисяч доларів, передати молодечій організації „Пласт” в Україні. Інші пропозиції щодо ліквідації товариства просимо подати

на письмі до 2 квітня на адресу: д-р Володимир Боднар, 2631 Robin Hood Dr., Parma, OH 44134. Тел.: (440) 845-2073. Якщо не одержимо жодної відповіді від членів до 1 квітня, то будемо уважати нашу пропозицію за прийнятну. За час свого існування „Жовківщина” в співпраці з науковцями з Жовкви і України видала 4 томи книжок, присвячених Жовківщині. Багато книжок подаровано інституціям в Україні і діаспорі.

Д-р Володимир Боднар

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

запрошує своїх членів та українську громаду

на доповідь

„ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРНОЇ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ 1990-их РОКІВ”

яку виголосить

д-р ОЛЕКСАНДРА ГНАТЮК

з Варшавського університету, тепер Шклярівський стипендіат
при Гарвардському науковому інституті

Доповідь відбудеться

в суботу 16 лютого 2002 р., о год. 4-ій по пол.

в будинку НТШ за адресою:

63 Fourth Ave. (між 9 і 10 вул.), New York, NY 10003

Випишіть „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена

☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ _____

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Річні організаційні досяги УНСоюзу за 2001 рік

Марта Лиско,
Головний секретар

Річні організаційні досяги УНСоюзу можна аналізувати з різних точок зору. Якщо брати індивідуальні поліси, то цього року середня сума забезпечення, продана в УНСоюзі, становила приблизно 18,000 дол. життєвого забезпечення на кожному продану полісу. Також загальна сума проданого забезпечення в 2001 році дійшла до 8,232,999 дол., з річними вкладками на суму 168,522.28 дол. Це дуже високі досяги, коли порівняти, що в 1991 році пересічна сума забезпечення становила 7,189 дол., а більшість індивідуальних поліс продавалася на суму 3,000 дол. Однак коли брати до уваги кількість проданих поліс, то цього року УНСоюз здобув тільки 462 члени, досягнувши 37 відсотків визначеної квоти. Із 228 відділів УНСоюзу понад сто відділів взяли активну участь в організаційній праці, а решта не дали ні одного члена.

Першуні у всіх видах організаційної праці знову стоїть секретар 496-го Відділу Мирон Пилипак, здобувши 42 члени. Друге місце належить Любі Стрілецькій, секретареві 10-го Відділу, вона здобула 23 члени. Стефа Гаврилук, головна Радна і секретар 88-го Відділу, здобула 22 члени в 2001 році.

За річною вкладкою знову на першому місці стоїть Мирон Пи-

липак (15,560 дол.); Олена Карачевська, секретар 221-го Відділу, на другому місці з найвищою одноразовою вкладкою (11,692 дол.); на третьому місці Михайло Феленчак, секретар 271-го Відділу, з річною вкладкою на суму 8,604.36 дол.

Оксана Тритяк, секретар 25-го Відділу, в серпні 2001 року дістала ліцензію професійного продавця і вже здобула 16 членів на загальну суму забезпечення 160,000 дол. Христина Бродин, секретар 27-го Відділу також одержала професійну ліцензію в серпні 2001 році і продала найбільшу полісу минулого року на суму 750,000 дол. забезпечення.

Чотири округи досягнули понад 50 відсотків визначеної квоти. Необ'єднані відділи досягнули квоту на 93 відсотки, Округа Олбані – 87.5 відсотка, Округа Центрального Нью-Джерзі – 53 відсотки і Округа Північного Нью-Джерзі – 52 відсотки.

УНСоюз має 664 пенсійних грамот на суму 11,651,615 дол. Цього року видано 28 на суму 598,892.63 дол. На сьогоднішньому ринку низьких відсотків на інвестиціях 6 відсотків на пенсійних грамотах УНСоюзу є дуже атрактивними в порівнянні до інших форм інвестицій.

Всім секретарям відділів, організаторам та округам щироє спасибі за їхню віддану працю. Закликаємо всіх приєднатися до нашої передконвенційної організаційної акції.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ ЗА 2001-й РІК
(ЗА КІЛЬКІСТЮ ПОЛІС)

Ім'я і прізвище організатора	Відділ	Число зорганізованих членів	Сума забезпечення
1. Мирон Пилипак	496	42	\$ 379,000.00
2. Любов Стрілецька	10	23	344,000.00
3. Стефанія Гаврилук	88	22	123,000.00
4. Оксана Тритяк	25	16	160,000.00
5. Стефан Вох	Різні	15	235,000.00
6. Михайло Феленчак	271	14	370,000.00
7. Стефан Гавриш	83	14	785,000.00
8. Юліан Котляр	42	12	175,000.00
9. Євген Осціславський	234	11	55,000.00
10. Микола Філь	13	10	195,000.00
11. Осип Гаврилук	360	10	290,000.00
12. Ярослав Завійський	155	10	60,000.00

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ ЗА 2001-й РІК
ЗА СУМОЮ РІЧНОЇ ВКЛАДКИ І ОДНОРАЗОВИХ ВКЛАДОК

Ім'я і прізвище організатора	Відділ	Число зорганізованих членів	Річна вкладка	Одноразова вкладка
1. Мирон Пилипак	496	42	\$ 15,559.91	
2. Олена Карачевська	221	5		\$ 11,692.00
3. Михайло Феленчак	271	14	8,604.36	
4. Оксана Тритяк	25	16	1,792.55	5,975.00
5. Андрій Воробець	76	5	2,447.47	3,033.00
6. Любов Стрілецька	10	23	4,490.57	
7. Стефанія Гаврилук	88	22	1,683.20	2,113.00
8. Стефан Гавриш	83	14	3,227.17	
9. Ярослав Завійський	155	10	2,762.57	
10. Осип Гаврилук	360	10	2,594.34	
11. Микола Філь	13	10	2,357.18	
12. Андрій Маринюк	388	5	2,123.40	

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ОГЛЯД ПРИСДНАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ПО ОКРУГАХ ЗА 2001-ий РІК

ОКРУГА	Квота 4.5%	Нові члени	Процентне виконання квоти	Сума забезпечення
1. Необ'єднані Відділи в Америці	60	56	93.33%	\$ 664,000.00
2. Олбані	40	35	87.50%	340,000.00
3. Центрального Нью-Джерзі	45	24	53.33%	311,999.00
4. Північного Нью-Джерзі	165	86	52.12%	2,452,000.00
5. Сиракузи	35	17	48.57%	450,000.00
6. Філадельфія	140	68	48.57%	1,629,000.00
7. Вунсокет	15	7	46.67%	263,000.00
8. Баффало	40	18	45.00%	345,000.00
9. Ніягара	7	3	42.86%	55,000.00
10. Монреаль	15	6	40.00%	84,000.00
11. Піттсбург	70	26	37.14%	278,000.00
12. Балтимор	20	7	35.00%	95,000.00
13. Чикаго	95	25	26.32%	370,000.00
14. Коннектикат	40	10	25.00%	53,000.00
15. Шамокін	45	11	24.44%	106,000.00
16. Аллентавн	30	7	23.33%	70,000.00
17. Клівленд	65	15	23.08%	105,000.00
18. Дітройт	80	15	18.75%	249,000.00
19. Торонто	23	4	17.39%	20,000.00
20. Нью-Йорк	95	14	14.74%	195,000.00
21. Янгстаун	15	2	13.33%	20,000.00
22. Міннеаполіс	10	1	10.00%	5,000.00
23. Бостон	10	1	10.00%	50,000.00
24. Вілкс Беррі	25	2	8.00%	13,000.00
25. Рочестер	45	2	4.44%	10,000.00
26. Вінніпег	5	0	0.00%	0.00
27. Центральна	15	0	0.00%	0.00
Всього	1250	462	36.96%	\$ 8,232,999.00

НОВОВИДАНІ ПЕНСІЙНІ ГРАМОТИ УНСОЮЗУ
від 1/1/2001 р. до 12/31/2001 р.

Стейт	Число поліс	Сума пенсійної грамоти
Коннектикат	2	\$ 31,495.48
Делавер	1	104,626.77
Флориди	2	52,271.69
Мериленд	1	1,015.82
Мишиген	1	202,636.51
Нью-Джерзі	14	72,741.37
Нью-Йорк	4	77,999.12
Огайо	2	45,000.00
Пенсильванія	1	11,105.87
Разом	28	\$ 598,892.63

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ
(за придбання від 25-ти до 49-ти членів)

Відділ	Кількість членів	Сума забезпечення
496 Пилипак Мирон	42	\$ 379,000.00

КЛЮБ БУДІВНИЧИХ СОЮЗУ
(за придбання від 10-ти до 24-ох членів)

Відділ	Кількість членів	Сума забезпечення
10 Любов Стрілецька	23	\$ 344,000.00
88 Стефанія Гаврилук	22	123,000.00
25 Оксана Тритяк	16	160,000.00
Стефан Вох	15	235,000.00
271 Михайло Феленчак	14	370,000.00
83 Стефан Гавриш	14	785,000.00
42 Юліан Котляр	12	175,000.00
234 Євген Осціславський	11	55,000.00
13 Микола Філь	10	195,000.00
360 Осип Гаврилук	10	290,000.00
155 Ярослав Завійський	10	60,000.00

КЛЮБ ВІДДАНИХ СОЮЗОВЦІВ
(за придбання від 5-ти до 9-ти членів)

Відділ	Кількість членів	Сума забезпечення
Ніна Більчук	9	\$ 66,000.00
161 Микола Дяківський	9	93,000.00
231 Василь Пастушок	8	45,000.00
Христина Козак	7	215,000.00
120 Елі Матіаш	7	75,000.00
102 Микола Бобечко	6	30,000.00
127 Юрій Дармограй	6	35,000.00
340 Євген Макар	6	405,000.00
399 Андрій Скиба	6	135,000.00
242 Йосиф Чабан	5	23,000.00
221 Олена Карачевська	5	47,000.00
339 Михайло Луців	5	40,000.00
388 Андрій Маринюк	5	45,000.00
125 Глорія Пашен	5	115,000.00
63 Михайло Турко	5	35,000.00
76 Андрій Воробець	5	33,000.00

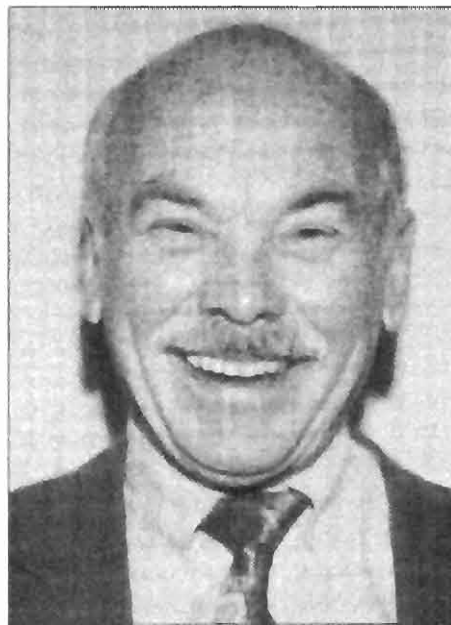
Кращі організатори УНСоюзу за 2001 рік

Мирон Пилип'як.

Любов Стрелецька

Михайло Феленчак

Стефанія Гаврилюк

Оксана Третьак

Стефан Гавриш

ПЛАСТОВЕ ПЛЕМ'Я „ПЕРШІ СТЕЖІ“

— повідомляє, що —

ТАБОРИ ПТАШАТ 2002 на СОЮЗІВЦІ

відбудуться в наступних реченнях:

- від 23 до 30 червня – комендантка пл. сен. Мотря Бойко-Воттерс
- від 30 червня до 7 липня – комендантка пл. сен. Зірка Коломиєць
- від 7 до 14 липня планується 3-й тиждень табору, якщо буде відповідна кількість учасників

Пл. сен. **НЕОНІЛЯ СОХАН**,
голова Таборової Комісії

ДО ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Від січня до березня Відділи Українського Народного Союзу відбувають ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ, згідно із вимогами статуту. Дуже важливим є щоб всі члени брали участь у зборах. Цього року в підготовці до Конвенції УНСоюзу, Відділи відбудуть збори для вибору делегатів на Конвенцію. Всі збори Відділів є оголошені в „Свободі“ та „The Ukrainian Weekly“. Участь членів у зборах Відділів УНС є конечна для дальшої будучності нашої організації.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу – БАЛТИМОР, Мд.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 16 лютого 2002 р., о год. 2-й по пол.
в залі церкви св. Михаїла
2401 Eastern Ave., Baltimore, MD 21224

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішачим правом голосу: члени управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати від наступних відділів:

15, 55, 290, 320

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь:

Аня Дидик-Петренко, заст. предсідника УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Богдан Ясінський, голова • **Павло Г. Фенчак**, секретар • **Павло Фенчак**, касир

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу – ВУНСАКЕТ, Р. Ай.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 16 лютого 2002 р. о год. 1-й по пол.
в залі церкви св. Михаїла
74 Harris Avenue, WOONSOCKET, R.I.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішачим правом голосу: члени управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати наступних відділів:

177, 206, 241.

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьме участь:

Алекс Худолій – Радний УНСоюзу

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Юрій Тренклер, голова • **Юрій Калита**, україномовний секретар
Теодор Клован, англomовний секретар • **Дженет Бардел**, касир

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
17 ЛЮТОГО 2002 р.

Swarthmore, PA. 231-ий відділ УНС, котрий злучився з відділом 352-им, відбуде свої річні збори о год. 2-й по пол. за адресою: 5 Park Ave., Swarthmore, PA. Всі члени є зобов'язані прибути на збори.

Секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
17 ЛЮТОГО 2002 р.

Нью-Йорк, Н.Й. Річні загальні збори 184 Відділу УНС відбудуться о год. 1:30 по пол. в приміщенні Домівки Т-ва „Самопоміч“, 98 Second Ave., New York, NY. На порядку зборів звітування, вибір нової управи і вибір делегата на 35-ту Конвенцію. За інформаціями телефонувати до Варки Бачинської: (212) 533-0919.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
24 ЛЮТОГО 2002 р.

Байон, Н.Дж. Річні збори 171 Відділу УНС ім. Лесі Українки відбудуться о год. 11-й ранку в залі української католицької церкви Пресвятої Діви Марії при 32Е., 25th St., Bayonne, NJ. Після річних зборів відбудуться збори для вибору делегатів на 35-ту Конвенцію УНС. Просимо всіх членів взяти участь у зборах.

Дарія Семенен, предсідник
Геновефа Куфта, секретар

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!
ХОЧЕТЕ МАТИ
СПОКІЙНУ ТА
ЗАБЕЗПЕЧЕНУ
СТАРІСТЬ –
ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ!

Організатори за 2001 рік (за кількістю членів)

Ім'я і прізвище організатора	Відділ	Число зорганізованих членів	Сума забезпечення
1. Мирон Пилипак	496	42	\$ 379,000.00
2. Любов Стрілецька	10	23	344,000.00
3. Стефанія Гаврилюк	88	22	123,000.00
4. Оксана Тритяк	25	16	160,000.00
5. Стефан Вох	Різні	15	235,000.00
6. Михайло Феленчак	271	14	370,000.00
7. Стефан Гавриш	83	14	785,000.00
8. Юліан Котляр	42	12	175,000.00
9. Євген Осціславський	234	11	55,000.00
10. Микола Філь	13	10	195,000.00
11. Осип Гаврилюк	360	10	290,000.00
12. Ярослав Завійський	155	10	60,000.00
13. Ніна Більчук	137,172,234,114,155	9	66,000.00
14. Микола Дяківський	161	9	93,000.00
15. Василь Пастушок	231	8	45,000.00
16. Христина Козак	9,155,134, 70	7	215,000.00
17. Елі Матіяш	120	7	75,000.00
18. Микола Бобечко	102	6	30,000.00
19. Юрій Дармограй	127	6	35,000.00
20. Євген Макар	340	6	405,000.00
21. Андрій Скиба	399	6	135,000.00
22. Йосип Чабан	242	5	23,000.00
23. Олена Карачевська	221	5	47,000.00
24. Михайло Луців	339	5	40,000.00
25. Андрій Маринюк	388	5	45,000.00
26. Глорія Пашен	125	5	115,000.00
27. Михайло Турко	63	5	35,000.00
28. Андрій Воробець	174, 76	5	33,000.00
29. Варка Чупа	325	4	70,000.00
30. Маріянна Ціздин	55	4	50,000.00
31. Юлія Гуглик	259	4	25,000.00
32. Леон Гардінк	206	4	250,000.00
33. Андрій Кейбіда	322	4	20,000.00
34. Віра Кривий	174	4	105,000.00
35. Текля Мороз	465	4	30,000.00
36. Федір Петрик	362	4	20,000.00
37. Лонгін Старух	371	4	65,000.00
38. Варка Бачинська	184	3	20,000.00
39. Анатолій Дорошенко	82	3	55,000.00
40. Юрій Федорійчук	162	3	105,000.00
41. Павло Фуга	269	3	15,000.00
42. Мирон Грох	461	3	55,000.00
43. Валя Каплун	287,269,155	3	101,999.00
44. Джойс Ткач	39	3	80,000.00
45. Стефко Куропась	176	3	40,000.00
46. Аліса М. Оленчук	112	3	20,000.00
47. Адам Платош	254	3	15,000.00
48. Гелен Словік	7	3	70,000.00
49. Ольга Свистун	432	3	15,000.00
50. Ірина Агне	134	2	360,000.00
51. Джанет Барделл	241	2	10,000.00
52. Олена Черномаз	142	2	10,000.00
53. Теодор Дуда	163	2	10,000.00
54. Павло Фенчак	320	2	40,000.00
55. Петро Гаврильців	253	2	10,000.00
56. Марія Гнатюк	304	2	20,000.00
57. Іван М. Головатий	53	2	15,000.00
58. Слава Горбатий	414	2	10,000.00
59. Геновефа Куфта	171	2	15,000.00
60. Олександра Лаврін	175	2	10,000.00
61. Оксана Лопатинська	194	2	10,000.00
62. Оксана Маркусь	217	2	10,000.00
63. Мотря Мілянч	450	2	55,000.00
64. Михайло Пастушок	231	2	30,000.00
65. Надія Салабай	155	2	30,000.00
66. Михайло Шен	113	2	55,000.00
67. Нетті Щерба	312	2	10,000.00
68. Любов Шумило	10	2	30,000.00
69. Олена Свет	112	2	10,000.00
70. Стефан Бакай	350	1	5,000.00

Ім'я і прізвище організатора	Відділ	Число зорганізованих членів	Сума забезпечення
71. Віра Баніт	473	1	\$ 49,000.00
72. Володимир Білик	170	1	5,000.00
73. Джанет Боланд	409	1	10,000.00
74. Аннабелла Боровіцька	230	1	5,000.00
75. Христина Бродин	27	1	750,000.00
76. Євгенія Цап	48	1	5,000.00
77. Іван Чомко	42	1	10,000.00
78. Ірина Данилович	888	1	5,000.00
79. Юрій Данилів	153	1	5,000.00
80. Олександра Долинська	434	1	5,000.00
81. Андрій Филипчук	174	1	50,000.00
82. Оксана С. Головач-Гулич	12	1	3,000.00
83. Марія Галушак	70	1	5,000.00
84. Анна Гарас	47	1	5,000.00
85. Маргарита Гентош	305	1	3,000.00
86. Дана Ясінська	287	1	50,000.00
87. Михайло Калинич	292	1	5,000.00
88. Ярослава Комічак	96	1	5,000.00
89. Григорій Корбяк	146	1	10,000.00
90. Оксана Козяк	47	1	5,000.00
91. Мирон Крамарчук	385	1	5,000.00
92. Богдан Курчак	327	1	5,000.00
93. Роман Куропась	20	1	5,000.00
94. Маруся Кушнір	155	1	5,000.00
95. Мирон Кузьо	277	1	10,000.00
96. Юрій Лазірко	134	1	10,000.00
97. Василь Липовий	287	1	25,000.00
98. Надія Мачай	287	1	5,000.00
99. Стефанія Малкут	238	1	50,000.00
100. Михайло Мартиненко	245	1	200,000.00
101. Дженіс Милиничик	147	1	30,000.00
102. Віра Напора	291	1	5,000.00
103. Богдан Одежинський	216	1	5,000.00
104. Марія Петрунцьо	78	1	5,000.00
105. Уляна Процюк	397	1	5,000.00
106. Давн Пригода	200	1	10,000.00
107. Рочестер Самопоміч	777	1	150,000.00
108. Агустин Рудник	257	1	5,000.00
109. Олена Сенедяк	274	1	15,000.00
110. Роман Шевчук	287	1	5,000.00
111. Павло Шевчук	13	1	5,000.00
112. Наталія Шуя	452	1	5,000.00
113. Анна Слободян	88	1	5,000.00
114. Жізелія Стефурин	169	1	3,000.00
115. Любомира Шеремета	247	1	5,000.00
116. Тарас Г. Шмагала	358	1	10,000.00
117. Олена Татарський	94	1	5,000.00
118. Мирослава Цвях	234	1	25,000.00
119. Омелян Твардовський	214	1	5,000.00
120. УНСоюз	70	1	5,000.00
121. Михайло Захарко	349	1	25,000.00
Разом		462	\$ 8,232,999.00

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

СЕКРЕТАРІ ВІДДІЛІВ
ТА ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ

УНСоюз проголошує передконвенційну організаційну кампанію, від січня 2002 р. до 30 квітня 2002 р. Запрошуємо всіх секретарів, організаторів, радних, членів, та вибраних делегатів на 35-ту Конвенцію взяти участь в цій кампанії.

ПЕРША НАГОРОДА: 500 дол. купон на подорож в Україну (Dunwoodie Travel Agency) або 500 дол. пенсійна грамота в УНСоюзі (UNA Annuity Policy).

Вимагається 15 нових членів з мінімальною річною вкладкою на суму 2,000 дол.

ДРУГА НАГОРОДА: 300 дол. пенсійна грамота в УНСоюзі (UNA Annuity Policy for \$300)

Вимагається 10 нових членів з мінімальною річною вкладкою на суму \$1,500 дол.

ТРЕТЯ НАГОРОДА: 100 дол.

Вимагається 5 нових членів з мінімальною річною вкладкою на суму \$1,000 дол.

* Кляса Т-23 не зараховується до передконвенційної кампанії.

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ПЕНСІЙНИХ ГРАМОТ УНСОЮЗУ
ЗА СТАНОМ НА 12/31/2001 р.

Стейт	Число поліс	Вартість пенсійних грамот
Колорадо	1	\$ 18,116.65
Коннектикат	29	528.47
Вашінгтон Д.С.	2	57,928.47
Делавер	3	143,122.05
Фльорида	3	64,945.64
Іллиной	9	192,883.70
Індіана	11	104,185.49
Массачусетс	30	563,083.32
Мериленд	5	23,483.32
Мишиген	13	391,594.82
Нью-Джерзі	334	6,142,691.82
Нью-Йорк	121	2,003,612.21
Огайо	35	499,044.83
Пенсильванія	49	855,582.56
Ровд Айленд	5	62,377.82
Разом	664	\$ 11,651,615.86

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Різдво в церкві св. Юра

НЬЮ-ЙОРК. – У церкві св. Юра, 7 січня, Архиєрейську Службу Божу відправив Владика Василь Лостен в асисті о. Лаврентія Лавринюка, ЧСВВ, пароха церкви св. Юра, о. ігумена Маріо Дацишина, ЧСВВ, та семінаристів Стемфордської семінарії.

13 січня в залі академії св. Юра відбулася традиційна Просфора, на яку численно зійшлися парафіяни та гості. Отець Лаврентій поблагословив трапезу, а відтак представив почесних гостей – о. Ігоря Ковальчука – директора музею зі Львова, який привіз до Америки виставку вишиваних ікон о. д-ра Дмитра Блажейовського, Сестер-василіянок, о. ігумена і магістра новіціату Кирила Ішука з монастиря св. Йосафата, Глен Ков, Н. Й. та інших.

Мистецьку частину розпочала власним віршем Оксана Лиховид, музичний керівник ансамблю „Українська родина” і голова 127-го Відділу СУА. Учні школи св. Юра Надійка і Наталка Павлишин та Христинка Махно гарно декламували новорічні і різдвяні віршики, а також виконали „Колядку українських дітей”. Зі запаленими

свічками в руках Мар'яна і Христина Костюки та Христина Мокрицька заспівали коляду „Тиха ніч, свята ніч”. Після цього до залі увійшли колядники ансамблю „Українська родина”, спів яких підтримали усі присутні. Щедрівки виконала Клавдія Канінська. Ведучі мистецької програми Леся Прадівус і Віра Павлишин декламували вірші і новорічні привітання.

З вітальним словом виступили інж. Мирослав Шмігель – від Об'єднаного Комітету українських організацій Нью-Йорку, а від дирекції „Самопоміч” – о. Патрікій Пашак, який був парохом церкви св. Юра протягом 18-ти років.

Брати оо. Василіяни з Глен-Кову поставили Різдвяну картину „Гордій” під керівництвом професора української мови Дмитра Трояновського.

До Різдвяних урочистостей, що відбулися в церкві св. Юра, слід віднести щорічний Різдвяний концерт хору „Думка” під керівництвом Василя Гречинського, який відбувся 20 січня.

Лідія Баб'юк,
членка 94-го Відділу УНС

Січневі роковини в Австралії

СІДНЕЙ Австралія. – 20 січня ц.р. в залі Дому Молоді в Лідкомбі відбулося традиційне відзначення 84-ої річниці проголошення Центральною Радою Державности України, організоване Об'єднанням українських громад (ОУГ). Вступне слово виголосив культурно-освітній референт Володимир Войтович. У святі узяв участь Генеральний консул України в Сідней Василь Корзаченко.

Танцювальний ансамбль „Веселка” виконав танець „Списи” (хореограф Наталка Рибак). Мені випало виголосити доповідь „Величний ідеал української державности”, тези якої написав до 58-ої річниці мій покійний чоловік д-р Михайло Чигрин.

На святі виступили популярний в Сідней дует Наталки Рибак та Ані Зелінської, співала Марта Менцінська, Ганна Довірак прочитала свої власні твори. Далі був виступ Петра і Нілі Деряжних, які співали у супроводі бандури. Танцювальний ансамбль „Веселка” закінчив концертну частину танцем „Козачок”.

Голова об'єднання Я. Дума використав зібрання, щоб розповісти про недавню конференцію ОУГ за участю представників всіх організацій. Дальша доля перебуває в руках невеликої кількості тих нащадків, які мусять втримати установи, створені понад 50 років тому.

Марічка Галабурда-Чигрин

Загальні збори відділу УККА

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. – 27 січня в залі церкви свв. Петра і Павла відбулися загальні збори місцевого відділу УККА, які відкрив голова Зенон Галькович. Зі звітами виступили голова та фінансовий референт відділу Петро Палка, Дмитро Вох звітував за Контрольну комісію.

Збори обрали нову управу (голова – Зенон Галькович). Після загальних зборів мгр. Іван Буртик, член Головної управи УККА, розповів присутнім про працю УККА у 2002 році, а також про свої подорожі в Україну та Казахстан.

Дмитро Вох

Щоб не впало зерно між терни

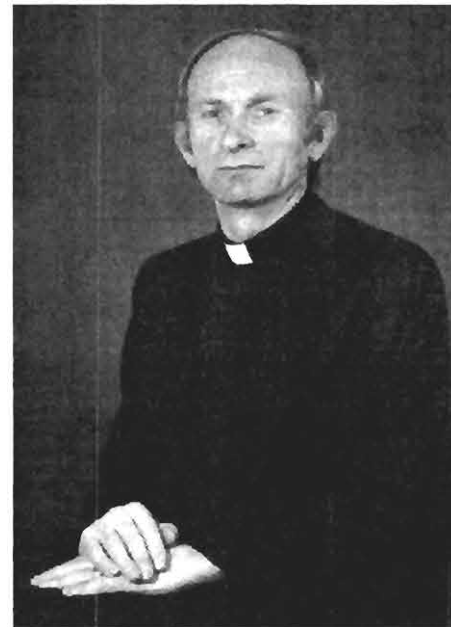
НЬЮ-ЙОРК. – Десять років тому Патріарх Київський і всієї України, Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ) в США бл. п. Мстислав ввів сьогоднішнього настоятеля катедри св. Володимира в Нью-Йорку о. Івана Лишика в священний сан. Проте його дорога до храму розпочалася багато раніше. У Водохресну неділю, після Служби Божої, з благословення Владика Антонія парафіяни й численні гості храму зібралися за святковим обідом, щоб відзначити цю дату й вшанувати свого священника.

О. Іван народився в підкарпатських Бешадах, в селі Пашовій Сяницького повіту. Його батько

став жертвою польського прокомуністичного режиму, а він 10-літнім хлопцем разом з матір'ю зазнав всіх жакіть акції „Вісла”. Бажання прислужитися українській справі привело його на відділення української філології педагогічного інституту в Щеціні, після закінчення якого в 1959 році він став одним з перших вчителів польських шкіл з правом навчання українських дітей рідної мови. Його активність в учительському й українському громадському житті призвела до конфлікту з польською службою безпеки.

Весною 1979 року родина Лишиків прибула до Америки. Іван Лишик не цурався ніякої роботи: працював і токарем, і фрезерувальни-

ком, вивчав у коледжі книгознавство й англійську мову. З 1985 року родина переселилася до Бавнд-Бруку, де о. Іван став працівником Консistorії та помічником Митрополита, а пізніше Патріарха Мстислава. Закінчивши духовну семінарію Святої Софії, о. Іван служив дияконом в церкві святого Андрія в Бавнд-Бруку. Саме з його ініціативи було створено в центральному Нью-Джерзі відділ Комітету допомоги Україні, в якому як заступник голови о. Іван Лишик працює й досьогодні. Після надання йому священничого сану він отримав свою першу парафію – церкву святих Петра і Павла в Мілвілі, Н. Дж. Останні три з половиною роки він – настоятель катедри св. Володимира в Нью-Йорку, декан Нью-йоркського митрополітального деканату.

Настоятель катедри св. Володимира о. Іван Лишик.

Про життєвий шлях о. Івана розповіла Настя Антонів, вчителька недільної школи при церкві. Саме з ініціативи о. Івана при катедрі створено недільну школу, якою провадять Настя Антонів та Еля Романишин. Діти вивчають основи релігії, мистецького слова й музики. Особливий інтерес у пастви, зокрема, з нової імміграційної хвилі, викликає ілюстрований щодомісячний журнал „Парафіяльне слово” та недільні бюлетені, які власноручно випускає о. Іван.

Настоятель храму отримав численні привітання та подарунки від Владика Антонія, парафіяльної управи, сестрицтва, недільної школи, окремих вдячних парафіян. Церковний хор, в якому співають солісти Київської та Львівської опер Богдан Сікора й Лідія Бичкова, виступив з колядками та щедрівками. Святковий обід приготувала пані-матінка Настя разом з усією родиною.

Катерина Кіндрась

Парафіяльна недільна школа.

Фінікійською, російською, але не рідною

Якою мовою моляться українські п'ятдесятники в штаті Орегон?

Далеко на заході США, на узбережжі Тихого океану, за останнє десятиліття оселилося майже 50 тисяч вихідців з України. Здебільша це так звані п'ятдесятники – сповідники віри Євангельської, яких у колишньому Радянському Союзі кидали за ґрати лише за те, що хотіли молитися вони Богові за своїм звичаєм і обрядом й не бажали виконувати приписів Комітету у справах релігій – кагебістської інституції, через яку комуністична влада намагалася контролювати церковне життя. В свідомості пересічних громадян скалого СРСР комуністичні ідеологи витворили з п'ятдесятників зловісний образ одержимих сектантів-мракобісів, які буцімто на своїх збіговиськах вбивають немовлят, віддаючи їх у жертву своїм богам. В Радянському Союзі п'ятдесятників зневажливо називали трясунами або штундами й за саму приналежність до Церкви християн віри Євангельської (так себе називають самі п'ятдесятники) кидали до в'язниці. Тому коли сенатор Лавтенберг ще на початку 80-их років запропонував внести поправку до чинного імміграційного законодавства США, то разом з євреями право на статус біженців й виїзд на постійне мешкання до Америки отримали й п'ятдесятники. І як тільки до влади в Кремлі прийшов Михайло Горбачов й осоружна залізна завіса почала потроху підніматися, тисячі їх поспішили залишити сатанинську імперію, в якій стільки настраждалися.

В Америці п'ятдесятники шукали не лише братів по вірі, а насамперед тих, хто молився б зрозумілою їм мовою. З'ясувалося, що в штатах Орегон та Вашингтон давно живуть колишні радянські п'ятдесятники, яким вдалося, попри страшні перепони й небезпеки, дістатися до Америки ще в 30-их роках. З одним з них, пастором церкви християн віри Євангельської в містечку Вудбурн (штат Орегон) Веніаміном Шевченком мені вдалося побесідувати.

– Я маленьким хлопчиком прибув разом з батьками до Америки в далеких 30-их роках. Тоді п'ятдесятників в Радянському Союзі за наказом Сталіна фізично знищували як „ворожий і декласований елемент”. Люди тікали в сибірські ліси, але й там їх вилловлювали як звірів й мордували заґони НКВД. Поселення п'ятдесятників оточували й спалювали разом з людьми. Тільки одиницям вдавалося втекти. Аби врятуватися, люди на свій страх і ризик переходили кордон й тікали до Китаю. Багато там й осідало, але більшість вирушали далі – до Америки, Австралії, Нової Зеландії, Бразилії, Аргентини. Мої батьки потрапили спочатку до Аргентини, а вже звідти змогли дістатися до Америки. Так

ми опинилися в Орегоні. Чому саме тут? Справа в тому, що тут ще з XIX століття жили російські старовіри. Це православні люди, які не визнали церковної реформи за царя Петра I. В Російській імперії вони були поза законом, їх переслідували й знищували так само, як нас – сталінські опричники. Так само старовіри тікали у важкодоступні райони Сибіру й Далекого Сходу й так само їх розшукували там жандарми й розстрілювали без суду й слідства. В Америці вони жили відокремлено, з чужинцями не одружувалися й зберегли свою ідентичність донині. Коли ми сюди приїхали, то не могли повірити ні своїм вухам, ні своїм очам. Було таке враження, що прибули ми не лише в іншу країну, але й в інший час. Старовіри суворо дотримувалися вимог своєї віри – чоловіки носили довгі бороди, жінки покривали голову хустками. Вони спілкувалися дивною російською мовою, якою, мабуть, розмовляли в Росії в XIX сторіччі, ревно молилися в своїх церквах, хрестячись двома пальцями. За десятиріччя життя в Америці їх не торкнулася асиміляція. Як і їхні діди, вони так само сьогодні живуть своїм відокремленим від довколишнього світу життям, неначе не помічаючи того, що довкола – Америка й XXI сторіччя. Нам є чому повітиситися в них, адже нашу молодь Америка дуже змінила.

Пастор Шевченко запрошує мене на богослужіння. Церква українських п'ятдесятників розташована неподалік містечка Вудбурн. Церква гарна, дерев'яна, довкола – добре доглянуте подвір'я. До зібрання є ще час, знайомлюся з людьми. Якесь старша жінка впізнає мене:

– Я вас ще з Києва знаю. Вас по телевізору показували. Ніколи не думала, що ви аж сюди приїдете.

– Світ тісний. Ви, мабуть, теж не думали, що колись опинитеся за тисячі кілометрів від домівки, в далекій Америці?

– Ні, ми завжди мріяли сюди приїхати. Адже там життя нам не було. Наші діти не могли отримати в Союзі освіти – як тільки довідувалися, що вони „штунди”, припиняли навіть з ними розмовляти. А скільки знущань витерпіли ми з чоловіком на роботі! На нас дивилися як на кримінальних злочинців й інакше, ніж словом „штунда”, не називали. В школі дітей цькували, вчителі влаштовували їм допити, випитуючи, чи бачили вони, як на наших зібраннях вбивають маленьких дітей. В молитовному будинку молитися ми не могли – боялися, що всіх заарештують. Молилися в глухих лісах, хоч і там на нас КГБ й міліція влаштовували облави. Хапали пасторів й відправляли їх в табори до

Сибіру. Багато з них так і не повернулися додому.

Починається Служба Божа і я з подивом чую... російську мову. Пастор Шевченко, який кілька хвилин тому розмовляв зі мною чудовою українською мовою, проповідє російською. Чому? Так само російською мовою люди моляться. Причому роблять це зовсім не так, як православні, католики чи навіть близькі по вірі брати-баптисти. Моляться голосно, повністю забувши про все довкола, деякі щось викикують, тремтять, багато людей плачуть. Літній чоловік біля мене взагалі молиться мовою, яку я не розумію. Якою?

Після зібрання хочу отримати відповіді у пастора Шевченка.

– Чому ви молитесь й проповідєте російською мовою?

– І я, і моя родина, і більшість наших братів та сестер по вірі приїхали до Америки зі східної України. Там в наших молитовних будинках було прийнято й проповідувати, й молитися по-російськи. Хоч в Орегоні є кілька церков, де домінує українська мова. Але це здебільшого баптистські церкви, куди ходять вихідці з Галичини. Я розумію, що це ненормально, але змушений зважати на реальність. Люди так звикли й ми не вважаємо, що має суттєве значення, якою мовою хвалити Бога.

– Я чув, що дехто взагалі молився якоюсь чудернацькою мовою, яку навіть не зміг розпізнати.

– Ми, християни віри євангельської, тим і відрізняємося від інших церков, що віримо: Бог у вигляді Духа Святого сходиться на праведних людей, і як свідчення цього – людина починає говорити іншими мовами. Так було з апостолами – на п'ятдесятний день після воскресіння Ісуса Христа на них зійшов Дух Святий й вони заговорили іншими мовами. Такий дар за праведність отримали вони від Господа нашого Ісуса Христа. Так само його зможе отримати будь-яка людина, міцна у вірі й праведна в житті. Причому це може бути не лише відома нині чужоземна мова, а й мова, якою говорили тисячі літ тому давно зниклі народи – фінікійці, галати, арамейці тощо. Саме тому, що дар говорити іншими мовами зійшов на апостолів на п'ятдесятний день після воскресіння Ісуса, нас називають п'ятдесятниками. Наша віра в те, що такий дар може отримати будь-хто, є засадничою відмінністю від інших протестантських Церков.

Орегонські п'ятдесятники, на превеликий жаль, не захотіли впливатися в місцеві українські громадські осередки, які утворили ще до їхнього масового переселення до Америки українці, що прибилися в ці краї по Другій світовій війні. Один з найактивніших місцевих українських громадських діячів пан Геців розповів:

– Ми неодноразово зверталися до новоприбулих п'ятдесятників вступати в наші громадські організації. Але, на жаль, вони не хочуть з нами об'єднуватися. Наші ідеї й наші цілі для них чужі. Вони залишилися советськими людьми, хоч від клясичних наскрізь атеїзованих советських громадян відрізняються своєю набожністю. Їхні молоде-

чі групи, правда, кілька разів приходили до наших церков і співали духовних пісень. До речі, чудовою українською мовою. Але між собою розмовляють чомусь російською. За ці роки, відколи вони тут, вже підросло нове покоління п'ятдесятників і видно, що ці люди швидко піддаються асиміляції. Їхні діти дуже американізуються і вже не такі побожні, як їхні батьки.

В тому, що це так, переконався, поспілкувавшись з молоддю перед початком Служби Божої в одній з п'ятдесятницьких церков в Портленді, найбільшому місті штату Орегон. Молодь справді дуже розкута, одягнена по-сучасному, молоді люди спілкуються між собою виключно англійською, їхня поведінка мало схожа на манери їхніх батьків. Дівчата користуються косметикою, що в Союзі п'ятдесятникам категорично заборонялося. Голови в жінок не покриті хустками, що також на колишній батьківщині вважалося страшним гріхом. Та й сама служба зовсім відмінна від традиційної п'ятдесятницької. Пастор Аркадій Гемчян репрезентує новий напрям в п'ятдесятництві, який багато в чому реформує його традиційну форму. Він демократичніший, знімає з п'ятдесятників багато заборон, але разом з тим – категоричніший, нетерпиміший до інших віросповідань. Усього цього реформаторства пастор Гемчян та його послідовники набралися в своїх братів-американців, в середовищі яких давно виник рух, спрямований на докорінну реформацію.

Цікаво було побувати в домівках наших колишніх земляків. Живуть вони заможнo, швидко спинаються на ноги, бо не бояться праці. Багато з новоприбулих п'ятдесятників мають власні бізнеси, купили гарні хати, їхні діти вчаться в престижних коледжах й університетах. Але є й такі, що ледь-ледь зводять кінці з кінцями. Хоч називати декого з них сповідниками віри Євангельської можна лише умовно. Під виглядом п'ятдесятників сюди наїхало багато людю, який жодного стосунку до цього віросповідання не має. Свого часу на інтерв'ю в американській амбасаді в Москві ці люди обдурили консулів, представившись п'ятдесятниками, й отримали жаданий статус біженців. Багато суто мирських людей, серед яких були колишні партійні працівники, комуністичні прокурори, міліціонери, військові, прибули до американського берега через своїх рідних-п'ятдесятників. Саме в такий спосіб прибув до США й Микола Солтис, який наробив минулої осені стільки лиха, вбивши свою вагітну дружину, малолітнього сина й рідних дружини.

Сьогодні в Україні п'ятдесятники жодних утисків не зазнають. Тому й їхати світ за очі з їхнього середовища бажаючих дуже мало. Під виглядом п'ятдесятників, під парасолькою поправки Лавтенберга, яка ще й досі трактує українських п'ятдесятників гнаними й переслідуваними за віру, до Америки продовжують їхати солтиси й авантюристи. Для справжніх же п'ятдесятників утиски за віру на залишеній батьківщині – це вже історія. Вони згадують її з жахом й словами подяки Америці, яка прийняла їх, справді тоді скривджених і упосліджених, на свої простори як рідних.

Валентин Лабунський,
Орегон

АНТІН КНЯЖИНСЬКИЙ
„НА ДНІ ССРСР“
Спогади в'язня ГУЛАґу

Українське Історичне Товариство. Серія мемуаристики.
Львів-Кент 2001. Тв. обкл. Ціна 12 дол. з податком і пересилкою.

Адреса: SVOBODA, BOOKSTORE
2200 Route 10 West, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Лютий 2002 р., ч. 18

СУМ мав бути єдиною соборно-всеукраїнською організацією молоді в діаспорі

В 2000 році Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) відзначило своє 50-річчя. Після півстолітньої діяльності активність ОДУМу сповільнилася, зменшилося членство, але воно і далі є активним. ОДУМ має чудову оселю „Україна” коло міста Лондону в Канаді та оселю „Київ” в штаті Нью-Йорку, де щорічно проводить виховно-відпочинкові табори та зустрічі. А чи всім відомо, що більш як півстоліття тому були розмови між провідниками українського політичного світу Іваном Багряним, який очолював Українську Революційно-Демократичну Партію (УРДП), та Закордонними частинами Організації Українських Націоналістів (ЗЧ ОУН), які очолював Степан Бандера, про створення єдиної молодечої організації дітей зі західних, східних і центральних земель України?

Про розмови між двома проводами партій докладно описує в своїх спогадах „Карби часу” Василь Гришко, який в ті роки був в проводі ЗЧ ОУН. Він зокрема пише:

„Отже, казав Багряний, це добре, що Бандера нагадав можливість співпраці між ЗЧ ОУН і УРДП на форумі вже створеної УНРади з участю бандерівців, і може саме в цій співпраці разом з іншими українськими партіями знайдемо ту спільну базу, на якій будемо творити всеукраїнський синтез. А тим часом, цілком згодився Багряний із висновком Бандери, саме справа перетворення СУМу на справді єдину соборно-всеукраїнську, масову й непартійну національно-виховну організацію лишається головною ділянкою для нашої співпраці, і УРДП, щоб уникнути потреби творення ще однієї, поряд Пласту й СУМу, молодечої організації, готова спробувати спільно із ЗЧ ОУН знайти спосіб такої співпраці. А це означає нашу готовність продовжувати розпочаті вже заходи щодо цього й серйозно та в конкретно-практичній площині в цій справі переговорювати. Але, казав Багряний, мусимо зазначити, що наша передумова така: почати співпрацю згори – з переформуванням проводу СУМу шляхом уведення в нього представників молоді УРДП. Ця передумова лишається незмінною...”

Переговори за моїм посередництвом між ЗЧ ОУН і УРДП в справі СУМу на деякий час опинились у глухому куті, наткнувшись на впертість обох сторін передусім у питанні передумови УРДП щодо її представництва й участі в керівництві СУМом та в підготовці ним сумівського з'їзду, як початку перебудови СУМу. Але, як це виглядало тоді, бажання бандерівського проводу в сфері його діяльності на відтинку молоді, щоб „осхіднячити” СУМ, тобто – охопити „східнячку” молодь ідейно-організаційною системою діяльності СУМу й недопустити до створення з ініціативи УРДП суперницької щодо СУМу нової організації української молоді під егідою партій уенрадівського демократичного табору, – це бажання було тоді таким сильним, що для досягнення цієї мети Провід ЗЧ ОУН вкінці вдався до маневру, яким, нарешті, було знайдено компромісне розв'язання того формально-принципового питання, яке стало перепорою на шляху переговорів про співпрацю ЗЧ ОУН з УРДП у справі СУМу.

Несподівано для мене виявилось, що головну роль в цьому маневрі мав відіграти... я. Одночасно з двох боків до мене звернулися Ленкавський і Вовчук з проханням дати свою згоду очолити ЦК СУМу на черговому з'їзді (чи пак – конгресі) СУМу, що мав відбутися десь через пару місяців того ж року (1948 р.), а до часу того з'їзду зайнятися формуванням складу ЦК, що мав бути обраний на тому з'їзді. Мавши посереднє відношення до створення СУМу заходами бандерівської ОУН, я формально і лише номінально в той час ще належав до ЦК СУМу. Отже, я мав би в очах УРДП уособлювати проуердепівське й „східняцьке” керівництво СУМу і, продовжуючи переговори з УРДП, як уповноважений у цій справі від Проводу ЗЧ ОУН, узгоджувати з проводами обох організацій добір майбутнього складу ЦК СУМу, включно з тими представниками уердепівської молоді, на яких так дуже залежало провадів УРДП.

Я зрозумів цей маневр і знав, що Провід ЗЧ ОУН розраховував на мене, як на цілком певну „свою” людину, але не міг дати свою згоду відразу, а спершу впевнився в тому, що дійсно, як мені було сказано, голова ЦК СУМу Сердюк „хотів” відійти від головування і згодився взяти на себе в ЦК роль мого організаційного за-

ступника. В цій справі я також негайно через Дивнича пов'язався з Багряним, і вони обидва схвалили такий крок. Тоді почалися конкретно-практичні переговори про підготовку з'їзду СУМу й формування його ЦК.

У переговорах із УРДП через Дивнича, а потім в особистій зустрічі з Багряним і Підгайним вияснилося, що своїми представниками в складі ЦК СУМу провід УРДП висуває дуже солідну – не кількістю, а вагою в керівному центрі УРДП, трійку молодих, іще „сумівського” тоді віку, але вже провідних в УРДП її „ветеранів” – членів її керівних органів від початку її створення: Михайла Воскобійника, Миколу Степаненка і Филімона Ковтонюка (знаного тоді в партії під журналістським псевдо Володимир Дубняк). Формально не маючи нічого проти цього, бандерівський провід мусів з цим погодитись, бо й зі свого боку ЗЧ ОУН мала і знову висувала до ЦК СУМу також заангажованих у провіді організації її видатних молодих членів.

Усе ніби йшло добре, як слід. Але з наближенням дати з'їзду справа почала ускладнюватися. Мені було сказано, що служба безпеки ЗЧ ОУН має якісь застереження до когось із трійки кандидатів УРДП до ЦК СУМу. А потім прийшов до мене відомий Мирон (Матвієйко) і сказав, що тільки Воскобійник пройшов перевірку СБ, а з двома іншими, мовляв, „є проблеми”, тому, казав, треба попросити УРДП замінити їх іншими особами. Я знав наперед, що УРДП на це не погодиться, і так воно й сталося. Сам факт втручання бандерівської СБ в справу добору проводом УРДП своїх кандидатів викликав протест УРДП (в усній розмові про це з Підгайним в Авгсбурзі та з Дивничем в Мітенвальді), що в такому разі УРДП відкличе не тільки своїх кандидатів, а й свою участь у справах СУМу взагалі. Я зі свого боку мусів також в такій же ультимативній формі поставити питання перед проводом ЗЧ ОУН про моє головування в ЦК СУМу та участь у даліших переговорах з УРДП від імені ЗЧ ОУН взагалі.

Мої звернення в справах СУМу з проводу ЗЧ ОУН сказали мені, щоб я не хвилювався, а на з'їзді СУМу кандидатів від УРДП на мою рекомендацію має обрати до складу ЦК сам з'їзд. Я повідомив УРДП, щоб їхні кандидати прибули на з'їзд. Але на з'їзді в Авгсбурзі з'явився тільки Степаненко і сказав мені, що він знімає свою кандидатуру, а про інших двох він нічого не знав, та мені й так стало ясно, що вони про свою відмову кандидувати заявили своєю відсутністю. Тоді я також зняв свою кандидатуру на голову в ЦК. Так зазнав краху той, на мій тодішній погляд, добрий намір, здійснення якого, однак, виявилось нереальним. І цей крах став початком кінця мого майже семирічного перебування в бандерівській ОУН – від грудня 1941 р. в Полтаві до жовтня 1948 року в Мюнхені”.

Пізніше, 1950 року в США, старанням УРДП створено ОДУМ. Керівник Служби безпеки друг Мирон Матвієйко, який перевірив кандидатів від УРДП до проводу СУМу й визнав їх „неблагодійними” в 50-их роках був висланий в підпілля в Україну, опинився в руках КГБ й досить скоро, про що пише В. Гришко, став працювати для „служби безпеки” ворога.

* * *

Ціна книги „Карби часу” – 25 дол. Її можна придбати, висилаючи чек, виписаний на Фундацію ім. І. Багряного, на адресу сторінки Фундації.

„За твою для України роботу”

В листопаді-грудні 2001 року у приміщенні Національного музею Тараса Шевченка в Києві відбулася унікальна виставка „Раритет”. Унікальність її полягала в тому, що на цій виставці чи не вперше за всі роки відвідувачі мали нагоду оглянути автографи, рукописи, меморії клясиків української літератури XVII–XX століть, тобто ті раритети, які зберігаються у Відділі рукописів Інституту літератури ім. Т. Шевченка Національної Академії Наук України. Власне, саме до ювілею цього інституту – 75-ліття від часу заснування – й було влаштовано виставку.

Виставка представила меморіальні речі найвишараніших українських письменників – Г. Сковороди, Т. Шевченка, П. Куліша, І. Франка, Панаса Мирного, Лесі Українки, М. Коцюбинського, О. Олеса, Є. Плужника, М. Хвильового, П. Тичини, М. Рильського, В. Сосюри, В. Симоненка, П. Одарченка, О. Ольжича, В. Стуса, В. Шевчука та багатьох інших. Безперечно, що окрасою експозиції стали оригінальні роботи Т. Шевченка-художника та інші майстерські твори з фондів Національного музею Тараса Шевченка, директором якого є Сергій Гальченко. Відвідувачі мали змогу ознайомитись із рідкісними виданнями з особистої бібліотеки Івана Франка, що зберігаються у відділі рукописів Інституту літератури, рукописами творів І. Котляревського, Левка Боровиковського, Лесі Українки, Ольги Кобилянської. На одному зі стендів – світлина Сергія Пилипенка та інших працівників Інституту літератури на початковому етапі існування цього наукового закладу.

Вагоме місце на виставці було надане експонатам, що стосуються шістдесятників і шістдесятицтва. Зокрема, було представлено верстку нездійсненого видання збірки Ліни Костенко „Зоряний інтеграл” з правками авторки, блокнотик з віршами Василя Симоненка, автограф судових вироків В. Стусові та В. Чорноволові (1974–75 рр.).

Вагомо представлено літературну періодику діаспори, а також видання МУРу, рукопис повісті С. Гордицького „Оксана”, оригінальні сторінки щоденників У. Самчука, жартівливі записи Юрія Шереги в літературному альбомі Л. Полтави (Ашафенбург, 1945). Гості виставки мали нагоду ознайомитись і з деякими вітальними адресами до ювілеїв. На одному з них – з нагоди 25-ліття творчої праці Івана Нечуя-Левицького – є й такі рядки: „Ми б'ємо всі поклони за твою для України роботу”. Ці рядки вдячності можна спрямувати й на адресу усього Інституту літератури, який від часу свого заснування, а надто ж за останні десять років (під керівництвом академіка Миколи Жулинського) виконав неоціненну працю щодо збереження і опрацювання літературних скарбів України.

Сергій Козак,
Київ

Дякуємо!

Пожертви на діяльність Фундації, спрямовану на допомогу українській пресі, видання книг для шкіл та університетів України, які ширять українську свідомість та любов до свого народу, виховують нове покоління, в 2001 році склали 70 осіб в сумі понад 18 тисяч доларів. Останнім часом надійшла жертва зі спадщини Віктора Мартіна з Англії, а також пожертвували 200 дол. – Леонід Ліщина, по 100 дол. – Іван Головацький, Олександр Полець, Славко Лин, Юрій Сенік, Юрій Таттарко та Катерина Мартіян в пам'ять свого чоловіка Павла, по 50 дол. – Віктор Мартиненко та Леонід Мостович, 25 дол. – Іван Білик. На пресовий фонд „Бюлетеню” Фундації жертвували: 15 дол. – Степан Ступак, по 10 дол. – В. Несенюк та П. Пундій, по 5 дол. – Д. Томашук та Р. Пилипчук.

Фундація щиро дякує всім жертводавцям. Рівнож дякуємо членам Фундації, які прислали членські внески (25 доларів) за 2001 рік.

Дописи і листи до сторінки
Фундації імені І. Багряного просимо
слати на адресу:
Bahriany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

Зимом в Україні

Київ. Площа Незалежності.

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Побувати зимою в Україні, побачити в цю пору її красу – означає разом з Поетом від усієї душі сказати: ...„Немає в світі України, немає другого Дніпра“...Краса українських Карпат у зимових шатах просто зачаровує.

Понад пів століття минуло з того часу, коли востаннє я пережила зиму в Україні. Тоді, давно, для мене, дитини, зима була вимріяною порою року, коли мороз розписував свої візерунки на шибках вікон, а пухкий сніг встеляв дорогу св. о. Миколаєві та Трьом Празникам, сповненим чарами прадавніх традицій колядуванням, новорічними віншуваннями, щедруванням. Все це було своєрідною школою, що закріпилася на все життя.

Цим разом зимою в Україні опинилася дорослою зі своїми найближчими – чоловіком і сином, з паломницькими почуваннями, щоб разом з дочкою, котра перебуває в Києві, відзначити Свят-Вечір і Різдво Божого Сина. Словами не вдається описати переживання, котрі вирували в серці, що Різдво 7 січня 2002 року, зустрічаємо в столиці Незалежної України – Києві.

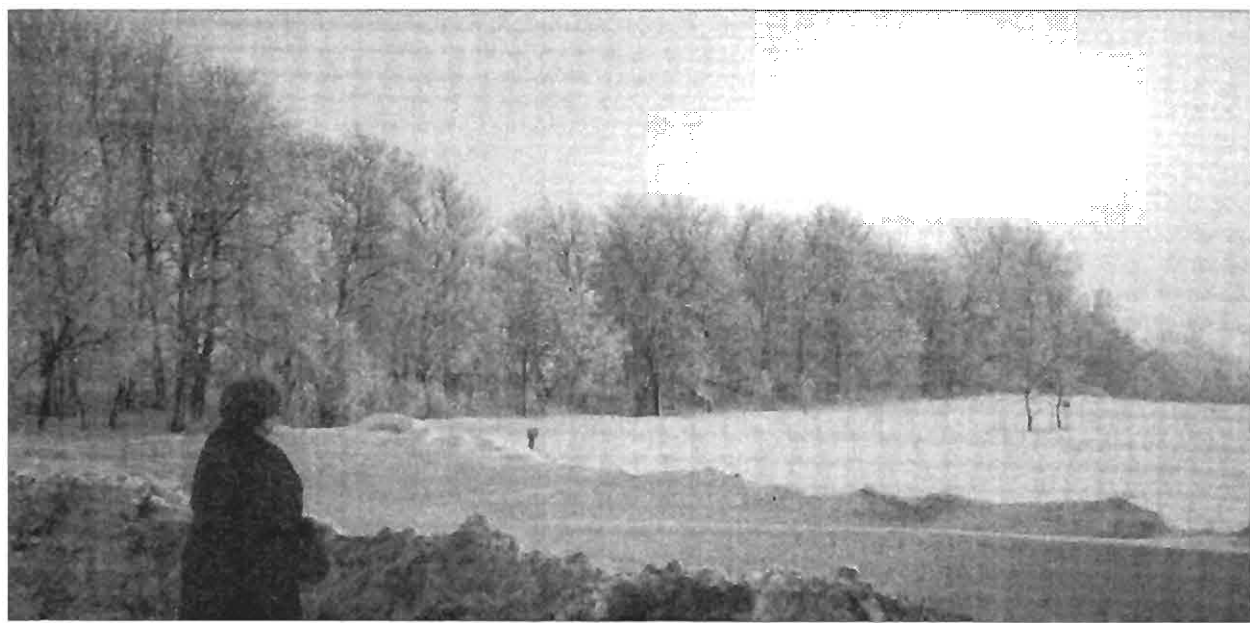
Київ святковий – у білій пелені снігу, з різнокольоровими плякатами Різдвяними бажаннями і Новорічними вітаннями та розкішною ялинкою на площі Незалежності.

Різдвяна Богослужба у прегарній, нещодавно збудованій за проєктом архітекта Ляиси Скорик українській греко-католицькій церкві св. Василя Великого, що на Воздвиженським узвозі, ще більше підкреслює величність Різдва Христового та духовно збагачує. Після Служби Божої в церкві слухаємо прекрасного концерту колядок у виконанні трьох монахів-василіян. У місті день морозний і спокійний, кияни поїхали святкувати Різдво до рідних домів по всій Україні. Того дня багато перехожих вітаються: „Христос Рождається!“ Ми, як годиться на Різдво, гостюємо в рідних де, вперше зустрічаємо майже півторирічного Михайлика.

Наступного дня в тій же церкві – Архирейська Служба Божа – править Владика Василь Медвіт, Екзарх Київський і Вишгородський, а після відправи слухаємо вертепне дійство дітей, що приїхали до київської громади з Тернополя під проводом Сестер.

Оглядаємо Київ, який справляє інше враження зимою, ніж літом. Хрещатик, Площа Незалежності, Андріївський собор і узвіз, св. Софія, Михайлівський Золотоверхий собор, Володимирська гірка з пам'ятником св. Володимирові, пам'ятник Богданові Хмельницькому, Дніпро і його засніжені береги, все це спричинює небуденні переживання. Відвідуємо потрібні установи, книгарні, крамниці та позаміські базари, Петрівку та інші. Ходжу всюди поміж людьми з почуттям шпигуна, бо прислухаюся до їхньої мови й зі задоволенням стверджую що українську мову чути, вживають її на пошті, банку, в тролейбусах, таксівах, крамницях, ресторанах, поїзді, на станції, вулиці, включно з уніформованими міліціонерами та службовцями Міністерства внутрішніх справ. На Хрещатику нею говорять тепер голосно, як і російською, англійською, німецькою та іншими. Не траплялось, щоб де-небудь, будь-хто в Києві не відповідав українською. Не треба дивуватися, що за десять років незалежності деякі люди не спроможні усвідомити собі факту, що це їхня держава – українська зі своєю мовою, культурою де вони мають бути господарями. Дратують залишки советських порядків на пошті. Приглянувшись щоденному життю Києва, відчуваємо, що воно пульсує темпом великого європейського столичного міста. У багатьох місцях проходять ремонти, виростають нові будівлі. Працюють банкомати і вже майже всюди можна послуговатися кредитними картками. Люди вдягнені дуже елегантно, зокрема діти. Розпитуючи про життя пересічних людей, чує: нормально, так собі, важкувато. Мабуть найкраща відповідь була: „Не живемо гірше, як жили, тільки постаріли та можемо тепер нарікати“.

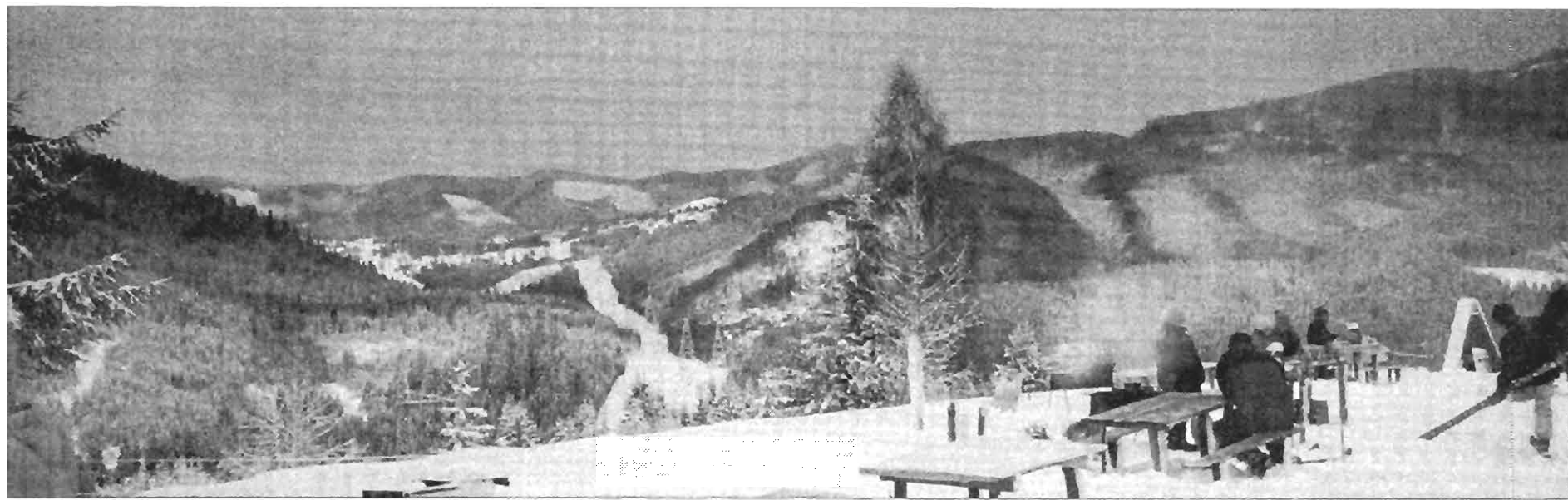
(Закінчення на стор. 15)

Львів. Казковий краєвид в дорозі до Стрия.

Жидачів. Ялинка на центральній площі міста.

Славсько. Засніжені Карпати.

Київ. Св. Софія.

Зимою в Україні

(Закінчення зі стор. 14)

З Києва поїздом їдемо до Львова. Їзда триває понад вісім годин. У поїзді чисто, тепло і святочно, цілий час чути колядки і українські пісні, включно з піснями на слова Богдана Вesoловського – ранком о 6 год. 28 хвилин ми – у засніженому Львові. Місто у святковому настрої, бо, як запевняють нас, нормальний триб життя починається тільки після Йордану. У зустрічах з пластунами, дивізійниками та іншими цікавими людьми

ми дні минають з незбагненою швидкістю. Все ж таки крадемо час, щоб пройтися засніженими хоч і ковзкими вулицями гордого княжого Львова та мотаємо на вус зміни, що заіснували в останніх двох роках. Львів святковий – перед Оперним театром ялинка, на початку проспекту Перемоги великий Дідух. За два роки місто набрало європейського розмаху, діє багато крамниць, ресторанів, і є багато познаків розбудови. Відновляють старі будинки, будують нові, видніють новозбудовані церкви та будівлі на передмістях. На Галицькій площі – новий величний пам'ятник королеві Данилові Галицькому. Тут більше, як у Києві, просяків на вулицях і під церквами – це переважно жінки-циганки з немовлятами на руках. Все ж таки Львів росте і розвивається, а з містом і його мешканці. У молодих життя пливе нормальним шляхом у школі та праці, а старші нарікають, бо турбу-

ються виїздом молодшого покоління на заробітки за кордон. І запитують: а хто ж буде утримувати і розбудовувати Україну?

Зі Львова продовжуємо нашу зимову мандрівку до Жидачева, Стрия і Миртюків. Подорожуємо повільно автомобілем по ледь відгорнутій дорозі, а довкруги – снігом засипані поля та придорожні гаї, де дерева виблискують морозними перлами, як у казці. Зима у пам'ятних місцях і зустрічі з рідними навівають спогади щасливого дитинства. Завважуємо зміни у молодшому поколінні племінників і племінниць: вони підрастають і ростуть їхні надії. В душі назріває безмежна вдячність Всевишньому за те, що дозволив пережити ці хвилини. Повертаємось до Львова, звідтіля залізницею до Києва, а там з гарного Бориспільського літoviща, де пильні та ввічливі митники, й до далекої заокеанської домівки.

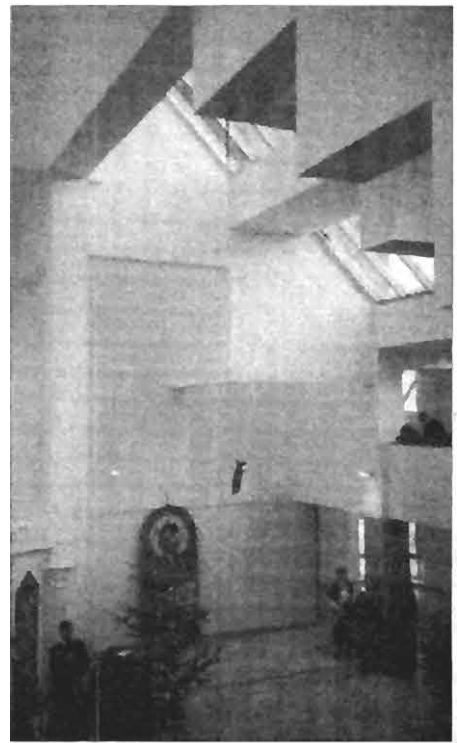
Під час цієї короткої зимово-свят-

Львів. Пам'ятник королеві Данилові Галицькому.

кової поїздки було цікаво робити всілякі спостереження; Звісно, те, що вдалося побачити не відзеркалює повного життя Києва, Львова чи інших нами відвідуваних міст, але тільки його невеличку часточку. Все ж таки й це побачене вселює віру в те, що хоч віз незалежної України їде під гору, він усе ж посувається помалу вперед.

Х. В. - Ференцевич
Фото: Т. Ференцевич

Київ. Нова Українська греко-католицька церква св. Василя Великого. Зліва: загальний вигляд, іконостас, фрагмент інтер'єру.

Київ. Золотоверхий Михайлівський собор, зліва – Міністерство закордонних справ України.

Тяжко жити власним розумом

Виявляється, й академік може опинитися в ролі ледаря-третьокласника, який гайть час на забавки, а на другий день у школі на швидкоруч списує домашнє завдання з чужого зошита. Втім, порівняння кульгає: навіть школяр-недбаха, переписуючи чуже, робить це ретельно, слово в слово. Тим часом академік Володимир Литвин, він же голова Президентської адміністрації, переписав статтю Томаса Каротерса „Подумаймо ще раз: громадянське суспільство“ і вмістив її за своїм підписом в найтиражнішій київській російськомовній газеті „Факти і коментарі“ з деякими змінами, починаючи від заголовка. Свій „варіант“ В. Литвин назвав відповідно до наскрізної ідеї цієї крадіжки: „Громадянське суспільство: міти і реальність“. Плагіят зауважили, бо й в Україні вже є читачі американського щомісячника „FOREIGN POLICY“, газетарі-гострослови взялися кпити з В. Литвина. Але з нього – як з гусака вода. Велика мація – статтю вкрати! Тут мільйони доларів крадуть, і ще ні з кого волосок з голови

не впав. Та й не цілком це крадіжка, а запозичення ідей. Ідеї, мовляв, на те і є, щоб їх запозичувати.

Виступаючи на прес-конференції в Івано-Франківську 1 лютого, В. Литвин відбивався тим, що це був звичайний реферат статті Т. Каротерса, і що він, В. Литвин, навіть підпису свого не ставив – це самовільно зробила редакція „Фактів“. Годі повірити, бо коли б то справді писалося як реферат, то мало б бути покликування на першоджерело. Замість зізнатись і вибачитись, на згаданій прес-конференції В. Литвин лукаво підставив ніжку цьому першоджерелу, сказавши: київські газети розкритикували не мене, а „останнє слово американської науки в моїй особі“.

Не йдеться про „останнє слово“. Вашингтонська кореспондентка інтернет-газети „Українська правда“ Люба Шара мала з цього приводу розмову з віце-президентом Фонду Карнегі за міжнародний мир, авторитетним спеціалістом в галузі міжнародних стосунків Т. Каротерсом. Отже, його не так образив сам факт плягіату, як те, що В. Литвин

свавільно змінив думки оригіналу.

Ні, Т. Каротерс на В. Литвина до суду не подає – махнув рукою. Одне саме тут, замість того, щоб з полегшенням відітхнути з такого погідного закінчення чергового київського скандалу, маємо над чим задуматися. Ті місця, де текст „реферату“ В. Литвина відходить від тексту Т. Каротерса, таять у собі велику сукупну небезпеку. Покищо – теоретичну. Громадянське суспільство, до якого сьогоднішній Україні ще рости й рости, вже оголошується недостатнім, ледве не мітом. „Дуже перебільшено уявлення про ефективність громадських рухів в інших сферах – політичній, організаційній, інтелектуальній“, – пише – вже від себе – В. Литвин, підводячи читача до висновку, що громадянське суспільство – це щось не доконечне, коли є сильна держава. Ах, який знайомий мотив! Сильна держава – і відразу стають зайвими такі речі, як незалежна преса, незалежний суд, незалежне підприємництво. Громадяни мають тільки працювати, а „сильна держава“ сама справедливо ділитиме соціальні блага. А то розпечезалися з тим громадянським суспільством – різні свободи подавай і

гарантуй, дотримуй законів. Що за життя пісне!

Ба – жартувати не доводиться. Т. Каротерс остерігає: „Литвин змінив мій текст, щоб заатакувати громадянське суспільство“. Мова іде про спробу відповідного ідейно-політичного переорієнтування української спільноти. Адже В. Литвин – не тільки права рука Президента, але й провідник передвиборного бльоку, за яким стоїть „партія влади“.

Десять років Україну докоряють за мляве переступання з ноги на ногу між демократичним Заходом і автократичним Сходом. На словах українські провідники – ніби зі Заходом, з тією цивілізацією, найвищою цінністю в якій є людина. На ділі ж – у самій своїй ментальності керівники України, гальмуючи процеси демократизації, цим виказують свою симпатію ідеї „сильної держави“, яка рано чи пізно кине під ноги всі людські права і свободи й скотиться до чергової деспотії.

Покищо чиняться лукаві теоретичні спроби. Будьте ж у березні пильними, українські виборці!

Петро Часто

Чи можливий...

(Закінчення зі стор. 5)

до такої міри, що вода, яка кружляла в руках, раптом перетворилася у величезний об'єм гарячої пари, що її гігантський тиск розірвав нутро і стіни реактора. Виділена пара з водопроводів заповнила жолоби з паливом, де стержні зі сталі, цирконію та урану вже топилися і випарувували. Під впливом високої температури і радіації, в присутності цирконію як каталізатора, водна пара стала розкладатися на водень і кисень, а також реагувати з гарячим графітом, виділяючи монооксид вуглецю і водень. Ці займисті гази допомогли запалити корпус реактора, коли до розпеченого графіту прорвався кисень з повітря.

Як відомо, водень і кисень творять потужну вибухову суміш. Досить сказати, що її перший вибух скинув покрішку Чорнобильського реактора, яка важила 500 метричних тон, не згадуючи вже про машинерію вагою яких 300 тон. Це відкрило доступ кисню з повітря до реактора, який був повний водню, спричинюючи нові, цим разом катастрофальні, експлозії. Тим часом розгул некерованої ядерної реакції витворив в одній частині реактора зону надзвичайно високої радіоактивності. Саме цю масу радіоактивних ізотопів шпурнула вгору остання, найстрашніша експлозія суміші водню і кисню.

Розповсюдженню радіоактивних частинок сприяла пожежа графіту в реакторі, що перетворилася у вогняний гураган, який бушував вертикально вгору, розкидаючи великі куски розпеченого графіту навколо електростанції, розпалюючи пожежі, а хмари радіоактивного матеріалу підняв в атмосферу і розсіяв по великих просторах України, Білорусі і далі. Оцінюють, що в атмосферу викинено біля 50 тон радіоактивного матеріалу, що удесятеро більше, як мала перша атомна бомба, яку скинено на Гірошіму. Додаткових 70 тон порозкидано в різні боки на території електростанції.

Описана тут Чорнобильська аварія, а тим більше людські жертви, що їх вона спричинила, не могла не

захитати довір'я до мирного атома. І хоча після Чорнобиля ядерні інженери запровадили багато поліпшень в традиційних реакторах з кип'ячою водою, з наголосом на збільшення безпеки, то справжня регабілітація мирного атома вимагала якоїсь революційної зміни в конструкції ядерних електростанцій.

Така відмінна конструкція появилася в найновішому проєкті реактора, в якому уранове паливо міститься в шарі „кругляків“ (pebble bed) величини більярдних куль, а замість реактивної води, як теплообмінну речовину, вживається інертний газ гелій.

Цей новий тип реактора відомий під своїм англійським акронімом як RBMR (pebble bed modular reactor). Модулярним називають його тому, що при бажанні, легко змінити його ємкість. Перший реактор цього типу, запроєктований на побудову в Південній Африці, матиме 330,000 згаданих куль збагаченого урану, в яких він закритий верствами графіту і карборунду, та 110,000 куль з чистого графіту. Ці кулі, чи „кругляки“, циркулюватимуть через циліндричний котел, покритий графітовими стінами, в який помпуватимуть гелій. Ланцюгова реакція урану нагріватиме гелій до 1,650 ступенів Фаренгейта, а цей гарячий газ обератиме турбіни електрогенератора. Потужність такого реактора удесятеро менша, ніж дотеперішніх, і знавці запевняють нас, що в ньому немає достатньої енергії для стоплення, а тому аварії типу Чорнобильської тут абсолютно виключені. Немає в цій системі і води, яка спричинила вибухи в Чорнобильській аварії. Невеликі розміри і відносно малі кошти нового реактора завершують перелік його переваг.

Залишається все ще проблема, куди дівати радіоактивні відходи, бо й в США ще не розв'язали задовільно. Тут несподівано зголосився на поміч президент Росії Володимир Путін, який, незважаючи на протести демократів і „зелених“, пропхав в Думі закон, що дозволить Росії приймати ядерні відходи на поховання на своїй території, очевидно, за солоні гроші. Росія мріє заробити на цьому до 20 мільярдів доларів. Зда-

валося б, що цим розв'язано останню проблему мирного атома, але Америка поставилася холодно до російського проєкту – мабуть, тому, що ядерні відходи можна не тільки „поховати“, але й переробити на матеріал для атомної зброї.

Водночас американські „зелені“ розпочали демонстрації проти компанії „Екселон“, яка плянує будувати першу ядерну електростанцію

ДО СОРОКОВИН ВІДХОДУ

У пам'ять д-ра Степана Вороха

Подаємо прощальне слово апостольського адміністратора УГКЦ в Німеччині і Скандинавії Архiepіскопа Михаїла Гринчишина, яке на прощанні з покійним виголосив за дорученням Владики о. Богдан Лукій, настоятель церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

„Ніхто бо з нас не живе для себе самого і ніхто не вмирає для себе самого“. (Рим. 14:7). Ці слова св. Павла, які стосуються усіх християн, мають окреме своє застосування до св. п. д-ра Степана Вороха. Справді, Степан Ворох не жив для себе. Був це зрілий і утверджений громадський діяч, який жив не для себе, а для інших, для громади, для України. Різні позитивні спільні справи його цікавили і він у багатьох проєктах чи задумах творив, будовав, здійснював. Робив він це з великою посвятою і самопожертвою. Не шкодував ні часу, ні здоров'я, ні грошей. У нього на першому місці було спільне і громадське добро.

З великою вдячністю згадуємо його участь у відзначеннях Тисячоліття Хрещення України. Був я генеральним секретарем тих урочистостей і часто мав контакти, обговорення і співдію з д-ром С. Ворохом. Це стосувалося зокрема Гарвардського проєкту. Пригадую, з якою відданістю трудився д-р С. Ворох для цього святого діла, щоб увічнити для наступних поколінь літературну спадщину християнської України. Його зусиль і посвяти для цієї справи не можна й описати. Але не сумніваюсь, що вони записані у Божих книгах на небесах. Коли Степан Ворох з'явився на Божому суді, то не з порожніми руками.

„Ніхто бо з нас не живе для себе самого і ніхто не вмирає для себе самого; бо коли живемо, для Гос-

пода живемо, і коли вмираємо, для Господа вмираємо“. Ця правда здійснилась у житті Степана Вороха. Він помер для Господа, як і жив для Господа: жив для своєї церкви, для своєї громади, для свого ближнього. Він реалізував євангельську заповідь: „Усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили“. (Мат. 25:40).

Степан Ворох був справді віруючим християнином. Віра і духовні правди глибоко запали в його душу. Віра і любов були мірилом його поступовання. У його житті справдились слова Святого Писання: „Любім один одного, бо любов від Бога, і кожен, хто любить, народився від Бога і знає Бога... Не любім словом, ані язиком, лише – ділом і правдою“. (1 Ів. 4:7, 18).

В контексті цих правд Божих і в цьому дусі прощаємо ми Степана Вороха. Похорон – це прощання і розлука. І тим самим, похорон викликає смуток і душевний біль. Але, рівночасно, в нас є почуття вдячності Господу Богові за цей приклад християнського життя служіння, жертви, посвяти, вірності. І в цьому дусі вдячності молимося за душу покійного Степана Вороха, щоб її прийняв Господь до безсмертного Свого Царства „на місці світлому, на місці квітучому, на місці спокійному, звідки відійшли біль, печаль і зітхання“.

Вічна йому пам'ять!

†Михаїл

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

ЗБЕРЕГТИ ПАМ'ЯТКИ АРХІТЕКТУРИ

Андрій Салюк дарує нам Львів

НЬЮ-ЙОРК. – У неділю, 20 січня, численна публіка у приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка заслухала розповідь президента Благодійного фонду „Збереження історико-архітектурних фондів міста Львова” Андрія Салюка.

Молодий львівський активіст, що має за собою, як ми дізналися із слів проф. Анни Процик, участь у славній студентській голодівці у Києві в 1990 році та роки праці у Студентському братстві у Львові, віддав від деякого часу дуже актуальній, але занедбаній справі збереження пам'яток Львова.

В емоційній доповіді А. Салюк представив слухачам сьогоднішній незавидний стан архітектурних пам'яток міста, яке для численних присутніх у залі є близьким і рідним. Вони почули і про давнє приміщення товариства забезпечення „Дністер”, пасажі Андріолі та Міколяша, про дерев'яну „Голгофу” на подвір'ї Вірменського собору і актуальну реставрацію каплиці Боїмів. У залі була розвішена велика фотовиставка знищених і уцілілих куточків Львова, яку створили фотомистці М. Тинкалюк, Ю. Шипунов, В. Семен, І. Левин, О. Мазуренко. Ці світлинки стали доповненням розповіді А. Салюка. Львів має понад 2000 пам'яток, але більшість з них сьогодні – у стані занедбання. Цікаві були також його спостереження про те, як цей знищений війнами Львів „добивають” своєю неухагою сьогоднішні його мешканці. Дарма,

що завдяки своїм унікальним будовам та пам'яткам Львів внесено до списку Світової спадщини ЮНЕСКО, сама громадськість не багато, за словами А. Салюка, зробила для віднови та охорони пам'яток. Лише тепер, коли декілька ентузіастів зібралися у Благодійному фонді збереження пам'яток, справа рушила з місця.

А. Салюк розповів слухачам про благодійний аукціон картин на віднову архітектурних скарбів Львова, про фотовиставку під кличем „Львів – руйнація духу, або місто, яке не хочемо помічати”, про акцію залучення мешканців до участі у реставрації старовинних ікон та, вкінці, про вдалу і повну надії на молоде покоління акцію під кличем: „Я знаю Львів. Запитай мене, будь-ласка!”. Цей задум був втілений у часі візиту Папи Івана Павла II до Львова. В ньому діти і молодь у відповідних спортивних одягах були готові демонструвати гостям міські пам'ятки. До цього вони ретельно вивчали ті пам'ятки самі.

Найновіший задум фонду – це віднова і збереження парків, зокрема Стрийського. Плянується включення львів'ян в акцію відновлення і збереження парків для них самих і для гостей. До давніх мешканців Львова було звернуте привітання, яке передав міський голова Василь Куйбіда.

Із кожного слова молодого ентузіаста віднови Львова можна було відчувати його особливу любов

Анна Процик та Андрій Салюк на зустрічі в НТШ.

до цього міста, його історії, мистецьких скарбів та до його особливого чару. Коли ми слухали розповідь А. Салюка, мимоволі приходив на думку такий зворушливий, але який близький усім львів'янам есей покійного мистця Любарта Ліщинського, що п'ять років тому був уміщений на сторінках нашої „Свободи” під промовистим заголовком: „Я дарую тобі

Львів!”. А. Салюк дарував нам усім, що були на його доповіді в Нью-Йорку, а відтак і тим, що слухали його у Філадельфії чи в Чикаго, ще раз „наш Львів”.

Чи ми допоможемо йому та групі молодих ентузіастів затримати цей Львів – вічне місто краси та історії – залежить тепер від нас усіх.

О. Кузьмович

30-ліття Квартету ім. М. Леонтовича

НЬЮ-ЙОРК. – В неділю, 27 січня, в атмосфері творчого піднесення Квартет ім. М. Леонтовича відсвяткував 30-ліття своєї діяльності на престижній естраді – у Вайль-залі в Карнегі Гол. Тридцять літ – це дуже довгий час, особливо в невідрадних обставинах переїзду ансамблю до США, де члени-виконавці мешкали у трьох різних стейтах. В тому часі зайшли також зміни персоналу. Тепер до ансамблю входять Олег і Петро Криси – скрипаки, Борис Девятков – альтист, та єдиний член-засновник Володимир Пантелєєв – челіст.

Незважаючи на складні аспекти особливого життя ансамблю, вони продовжують виступати не тільки в Америці, але й беруть участь в концертах на інших континентах, і то з великим успіхом. Щодо репертуару, то в останні роки пересунуто акцент з класичного на романтичний період.

Програму ювілейного концерту складали славні твори слов'янських композиторів Дворжака, Сильвестрова і Чайковського, які своїм духом і творчістю сильно пов'язані з Західною Європою. Про Дворжака кажуть, що він немов творить синтезу музики Бетговена і Брамса. Чайковського характеризують як спізненого німецького романтика, а Сильвестрова можна назвати епігоном Веберна Айвза та Кейджа.

Концерт почався популярним „американським” квартетом Дворжака, що був написаний протягом декількох тижнів 1893 року під час вакацій композитора у Спілвілі, Айова. Мимо свого народного духу, музика твору цвіте беззастанним ентузіазмом, виповнена імпульсивним змістом, а скорі ритми і танцювальна жвавість робить цей твір популярним.

Петро Криси, що грав першу

скрипку, на початку мав проблеми з інструментом, але по усуненні хибі музиканти грали твір зі свіжою енергією та елегантністю.

Квартет ч. 1 Сильвестрова створений 1974 року. Музика 18-хвилинного твору звучить діяотно, хоч подекуди записана модерним письмом, з обмеженими засобами, у мінімалістичному стилі. Коли старша публіка була захоплена Дворжаком, то Сильвестрова ентузіастично оплескувало радше молодше покоління слухачів. Вони – прихильники авангардної музики, яку ансамбль як з технічного, так і з інтерпретційного боку відіграв знаменито. Тут варто пригадати, що Сильвестрову присуджено Державну премію України ім. Т. Шевченка в 1995 році за Квартет ч. 1, кантату для мішаного хору, а капеля, з 1977 року, та 5-ту Симфонію з 1980 року.

Квартет Чайковського написаний сто років раніше, в 1874 році. Перед написанням 2-го квартету Чайковський кілька років відпочивав у мальовничих місцевостях України. Композитор навіть наголошує факт, що завдяки прекрасним описам Гоголя України йому вдалося написати таку гарну музику. Квартет Чайковського звучав у вершинному виконанні. Досконале відчуття змісту, прецизно відіграні технічні деталі, зі знаменитим підходом до агогії темпу, надали живих кольорів цій експресивній музиці. Заангажованість у грі всіх виконавців була така інтенсивна, що заворожала публіку, яка незчулася, коли прозвучали останні акорди 35-хвилинного твору.

Бурхливими оплесками та окликами „браво!” слухачі домоглися наддатку. Квартет чудово відіграв віртуозне Скерцо з 3-го Квартету Шостаковича.

Богдан Марків

Різдвяний концерт хору „Веснівка”

ТОРОНТО. – 13 січня концерт хору „Веснівка” зібрав переповнену залу у церкві „Numbers United Church”, що вміщує 600 осіб. Хор „Веснівка”, що його заснувала в 1965 році Квітка Зорич-Кондрацька, яка і є його незмінною диригенткою протягом 37 років, втішається симпатією публіки, що любить вмілий хоровий спів. У цьогорічному різдвяному концерті хору брав участь чоловічий камерний хор під супровід камерної оркестри та фортепіано супровід Олі Цінкевич. Програма концерту складалася з творів М. Лисенка, Я. Яциневича, К. Стеценка, О. Кошиця, А. Гнатишина, М. Колесси, А. Авдієвського, Л. Кузьменко, Я. Полянського, Л. Дичко й

ін. Останній спів програми – „Бог Предвічний” – два хори проспівали разом з публікою.

Квітка Зорич-Кондрацька запланувала на сезон 2001-2002 років серію концертів на музику українських композиторів.

Перший із цієї серії – концерт на вшанування диригента й композитора Зенона Лавришина – вже відбувся 28 жовтня минулого року, а наступний має відбутися 21 квітня нинішнього. У ньому візьмуть участь відомі піяністи Люба Жук та Іриней Жук. Серія концертів хору „Веснівка” спонзорована канадськими спонзорами, зокрема – „Canada Council for the Arts”.

Світлана Кузьменко

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

LOT
Ціни від листопада
до 11 грудня і від
24 грудня до
21 березня 2002 р.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Карибах і Гаваях;
- подорожі на люксових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION”
- квитки на літаки з НЬЮ-ЙОРКУ до:

WESTERN UNION

ЛЬВОВА

505 дол. + текс (в обидві сторони)
345 дол. + текс (в одну сторону)

РИГИ

425 дол. + текс (в обидві сторони)
315 дол. + текс (в одну сторону)

МІНСЬКА, СОФІЇ, ТАЛІНА, ВІЛЬНА, КІЄВА, СТ. ПЕТЕРБУРГУ, МОСКВИ

475 дол. + текс (в обидві сторони)
335 дол. + текс (в одну сторону)

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083

Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973

http://www.albatravel.com

e-mail: albatravel@aol.com

Природа „Верховини”

На пропозицію Романа Ричка, який зберігав у своєму архіві твір Василя Барки – цю своєрідну оду природі „Верховини” – даємо можливість нашим читачам насолодитися високим змістом письменницького роздуму. При цьому, певна річ, залишаємо незмінною мову оригіналу.

I

Староукраїнські села часто з'являлися взірцевий приклад – як природа кругами свого багатства, від ближчих до дальших вимірів, докладно оточує місцеву спільноту хліборобів. Як різноманітно і зручно для побуту розкладено частини її до-вкрузної сфери, повної мальовничих змін її жит-тя: двори з тополями біля брам, з квітниками коло вікон; сади і гаї, левади і береги озерні чи річкові; майдани з храмами, вигони, толоки і по-логи, поля і облоги, степи з могилами, ліси та не-величкі гори, шляхи з вербами обабіч, вітряки на недалеких горбах. Навіть склепіння самої світо-будови, на краях нив, ніби приналежить до села.

Думалося: побудова всієї сфери природної, з її різними обкрузами – передбачена споконвіку для мирного прожиття і праці хліборобської гро-мади села, як найтривалішої, можливо, за ти-сячі років, форми співжиття в родючих степах.

Розгладжено їх простір рукою Сотворителя, мов обрус, тканий всією квітністю; примірено і викресно їх строї найповідніше до сільської збір-ноти, над якою заіскрились від сонячного огню хрести церков і золоті зірки на банях, символах палахких променів на світильниках Духа свято-го: скрізь на нашій Україні.

Коли знайдеться де в світах довкрузний ви-крий краєвиду – при селищах, що нагадує розмір-ність і добровпорядження природи нашого спо-конвічного села, тоді горнеться серце до того місця і радіє на нього, згадкою пов'язуючи з ним окрасність і спорядок сільського затишку: в його мірних близинах і величних віддалях. В такій прикметності, здаля нагадуючи кубанські стани-ці, наприклад, Київську або Ільську, що зіходять на згір'я в північному схилі Кавказу, – відкрива-ється оселя „Верховина”; нагадуючи також і кар-патські села для наших західних земляків.

На горах довкруг „Верховини” можна стежити найгарніші перебіги в станах природи: за кожної доби року. Для нас, горожан, чи, як звуть амери-канці, „кліф двеллерс” („мешканці скель”), ра-дість приносить кожна подробиця в весінньому пробудженні природи і вся поступова обнова її вигляду – в літній час.

II

Близкість до природи відроджує нас самих: по-вівами глибоких настроїв та думками, що викли-кають її життєва велич і краса, скарбність вра-жень і неозора злагода явищ, а особливо її гли-бинний „характер”. В енциклопедичному творі Олександра Гумбольдта „Космос” читаємо ви-слів, що природа, це – „імперія свободи” („Райх”).

Свободи? Чи не терпить природа своєї обмеже-ности і грізних границь, або нужди і лютої з хижих стихій серед свого „Райху”?

Де ж її сфера свободи і в чому її вияви, по-вчальні для нас?

Про один із них пречудову лекцію подав геній

Миколи Гоголя. Одного разу, проходячи парк, мимо садівника, коли той копав ямки на геоме-трично розміщених рівних лініях, Гоголь спитав, для чого ямки? Взнавши, що – для нових дерев, він сказав: зовсім не в такому порядку треба їх садити. На запитання садівника про порядок на-лежний, він набрав у жменю камінців і підкинув їх високо вгору. Розлетілися і попадали в різних місцях, з гарною природною вільністю, означив-ши порядок для нових дерев парку. Звичайно, тут найпростіший відзнак нескутности, безконеч-ної різноманітності і загадкової „винахідливос-ти” в життєвій свободі природного світу, де ні одне дерево і ні одна галузка, навіть жоден ли-сток не повторюється в точній копії ні разу, – скрізь справді панує творча свобода з невстеж-ною змінністю станів, узорів, подробиць.

Природа, це – невичерпна змістом, тепер, на жаль, здебільшого забута і зневажена книга творчости, де все, що читаємо, лікує нас від впливу шаблонів тоталістичного насильства, як і від тиранії моди, штучно підтримуваної заради прибутків. Чи не вступає кожна цивілізація, що відірвалася від здорових норм природного жит-тя, – вже в „вавилонічну” фазу свого самоспот-ворення: перед катастрофою в зударях з новими хвилями історичного розвитку, дикими і часом ру-їнницькими, навіть жакливо варварськими, але за-коріненими в здорових ґрунтах природної віталь-ности, як було з германцями супроти римлян?

Але навіть тепер ще рано говорити про „зане-пад Заходу”, в стилі Шпенглера, який виявився в надто поспішливих віщунах. На нашу думку, ат-лантійський Захід має невичерпні можливості но-вого ренесансу – в джерелах своєї християнської віднови.

III

Ми, мешканці міста, втрачаємо безпосереднє відчуття природи, що здебільшого мають селяни. Але діти скрізь живуть з ним: воно заповнює їх малюнки і при всій, часом навіть потворній не-правильності форм, надає їм невиразимого чару – того, який потрібен для творчости генія в кож-ному мистецтві.

Як і сама природа, „люба, щира”, – за висло-вом раннього Тичини, – дитячий малюнок вра-жає нас вільністю творення і безпосередністю в виявах настроїв, наближаючись до янгольської чистосердності: для того, в чому криється най-більша і найсправжніша краса – духовна, і що становить собою також найсуттєвішу з усіх чисто сторін справжнього мистецтва.

В духовній красі покладену найглибшу таємни-цю вічного мистецтва, і ніякі окраси чи перестрої з тисячами зверхмодерних „ізмів”, супроводжу-ваних фанфарами розголосу і хмарами гіпнотич-них запевнень, як також ніякі віртуозності у від-дачі виглядів фізикального космосу з його гран-діозністю, не замінити цієї таємниці.

Але для виразу духовної краси, що має в собі одночасно і саму найглибшу правду і добро, по-

винна, без фальшивих умовностей, цілком віль-но, через розкуту в дограничній ширості і розви-ноту в сміливому прагненні обдарованість митця, – виявитись повинна сама істота богоподібности людини.

Прикметність її первотворного образу, відро-джувана супроти потворности з гріхів, знайдеть-ся як відзеркалля в творі – через натхнення; ви-світлиться хоч почасти, хоч якоюсь поривною іс-крою з перводарованого полум'я, якраз в драма-тичній боротьбі для віднови того образу, принай-мні його частинами, через кожен сюжет.

Без того ніяка схожість на натуру, технічна ви-штукуваність і козирна модність маніри в нова-торствах і вражаюча винахідливість для ефектів не врятують твору для довгочасного життя: блиснувши, погасне!

Але шедеври, приналежні до згаданого першо-джерела, живуть непогасимим паланням барв, навіть як фантазмагорійно змінені до невпіз-нання відбитки краєвиду, чи навіть образи, створені самою уявою.

Також незграбний і нібито потворний лініями, веденими нашвидку, дитячий малюнок освіт-литься святою згадкою втраченого раю. Міке-льанджельо, один з найвищих геніїв вселюдсько-го мистецтва, починав кожен свою працю своєю молитвою.

Всі справді вершинні твори мистецтва – твори віруючих; певно, в кожного мистця тут була своя стежка: з падіннями в сумнівах, внутрішньою бо-ротьбою і сходженнями на вічних ступенях.

IV

Прикрашена найвеличнішою романтикою вер-шин і всіма палітрами лугів, природа тільки тоді дістає свій вінець, коли – олюднена; коли і діти можуть втішатися безперервною казкою її про-живання. Тоді повна книга її краси єднається з творчими зусиллями людей.

Якщо милість людського життя обкинула її круги, тоді в повноті – вся благословенність її.

Люди, волею Вседержителя, поставлені до ді-яльної участі в Його створеному світі.

Це було в кожному хуторці, хоч – ніби затеря-ному в степах. Це скрізь; це і в тутешній оселі: чудовими сторінками книга олюдненої природи відкривається навкруги.

Знов звикати до бачення її змісту: в священ-ності життя кожної квітучої рослини, видної в повній дорожності – тільки на цілком реаль-ному фоні смертної нічогости, супроти якої ство-рено все, що існує. Можливо, процвіт рослиннос-ти чудесними, ніби нетутешніми барвами життя – дає змогу уявити чистоту невидимої сфери в її духовній дійсності.

При березі озера і коло численних доріжок в лісі – багато фіялок: здається, хочуть бути не-примітними; їх колір ніби виспівується, хоч тихо, з притіненої трави. Їх скромність і задума, свіжість і мрійний тон серед тишини нагадують про літа юности, пробуджуючи жаль і також примирість, що цілющою хвилею проходить на серці.

Жаріють п'ятипелюстниками суніці. Незабуд-ки стали в дрібних зірчинних збірках. Поблизу, під рукою сонця випростовуються, при корі кле-нів, ясноколірні листки. Дикий хащинець обвива-ється навкруг молодого берестка – мов басовою струнністю біжить вгору.

Дуже бори ждуть: на похилих ділянках, рівно виселених посохлою частиною; серед них яскра-виться жовтозеленастими візерунками папороть. А через уступи каменів – мов на тересках, пото-ки, поспішаючи, переливають все далі вниз свої розбиті зеркальця, повні чорнозеленої тінности і відблисків.

Поряд, на дні старих, висохлих річищ, дрозди розгрібають старий лист, шукаючи поживи. З-під продовгастого каменя, зі свого сховку, виходить чіпманк; постоїть, послухає: німо! тоді вибира-ється вгору, на тонких стовбурцях, і споживає свіжі брости.

Тут книга рослинности – безпробинна: книга праведного існування, благодатности живої і пре-красної; книга творча: в тихому обквіті; нагадує нам про найвищу свободу, без якої всякі інші вольності втрачають вартість і обертаються в рабство: про найдоступнішу і найтяжче здобува-ну свободу, що відкриває дороги в духовну ві-чність, – про свободу від гріха.

Тут сторінки в книзі природи, як „імперії сво-боди”, перегортає час, проходячи при вікнах і до-рїжках оселі.

Біля озера на „Верховині”.

Усе чекало невимовних слів

На запрошення випускника нашої семінарії, нині студента Київської духовної академії Віталія Клоса, уродженця села Старого Збаража, липневого ранку я вирушив автобусом до Збаража – давнього міста Волині.

Шлях до Старого Збаража провадив через Залужжя, заховане серед мальовничих гір у неширокій долині, якою несе свої розбурхані дощам води каламутна Гнізна. Над річкою чепурні будиночки Залужжя потопали в садах. В середині Залужжя – новий храм Преображення Господнього українських католиків, а недалеко з порожніми вікнами – римо-католицький костел св. Войц[ха. Його вигляд – візитна картка „реального соціалізму” хрущовсько-брежнєвської доби, коли храми використовували як склади, крамниці, майстерні.

Йду довгою вулицею, що простелилась у підніжжі гори Веселої, до хати Віталія Клоса. Хата невеличка, з верандою. Першою мене зустрічає бабуся Віталія – Розалія Клос. Їй 79 років. Багатолітня вдова, вона всю свою молодість, усе життя, віддала колгоспній праці. Має пенсію в 49 гривень (близько 10 дол.). На її поклик виходить батько Віталія – Володимир, нині безробітний, бо завод „Квантор” в Збаражі не працює, а його дружина Ганна разом з безробітними Збаражчани поїхала на заробітки до Італії.

З відчинених дверей виходить юнак.

– А це хто? – запитую. І дізнаюся, що, oprіч Віталія, ще є молодший син – Роман, студент Бережанського агротехнічного інституту. Саме він став мені не тільки незамінним помічником в моїх подорожах у Збаражі, а й щирим другом.

У бабусі Розалії є ще два внуки – сини доньки Ірини Кіт – oo. Петро і Ігор, також випускники семінарії.

Віталій відразу пропонує мені вирушити у подорож до міста. Не-

дільного надвечір'я вирушаємо з ним на гору Веселу (Вселенську), яка височить за їхньою садибою. Обходимо вершину, оглядаємо краєвиди, які чарують своєю неповторністю. З вершини Веселої Тернопіль, як на долоні, а внизу, на півночі, величезний кар'єр.

– Коли рвуть камінь на цій історичній горі, – розповідає Роман Клос, – тремтить від вибухів не тільки наша хата, а й моя душа... Гору Веселу перетворено на камеломню, в якій гине не тільки наша природа, а й наша історія.

Слухаю розповіді Романа про археологічні знахідки на горі і роблю висновок, що вона скарбниця – нашої історії. На цій горі був колись православний монастир, тому й називають її ще й Монастирською, а за переказами тут стояв намет Богдана Хмельницького під час облоги Збаразької фортеці 1649 року. Закріпилась за нею назва Весела, бо в недалекому минулому ходили сюди хлопці і дівчата танцювати.

У серпні я знову в – Збаражі. Поспішаю оглянути всі його пам'ятки. Вулиця Михайла Грушевського веде мене до старого міста. Підходжу до кладовища, перед яким у бронзі застиг юнак – український патріот, замучений московськими катками. Напис глибоко западає в душу: „Живе лише той, хто не жив для себе, хто для других виборює життя. Ми боролись, щоб перемогти і загинули, щоб вічно жити”.

Йду до ще одного пам'ятника легендарному Климові Савуру. Бронзове погруддя на мармуровому п'єдесталі з написом „Дмитро Клячківський, 1911–1945”. Він народився в Збаражі, керував УПА на нашому Поліссі, де й загинув. Автор пам'ятника – скульптор Володимир Мельник з Тернополя.

Збараж стоїть на підземних ходах, тому площа у центрі має заглибини. Поруч – храм Успіння Пресвятої Богородиці, який використовувався як красназнавчий му-

Храм Успіння Божої Матері у Збаражі (1758 р.).

зей, в монастирському будинку був палац піонерів. Нині тут Тернопільська духовна семінарія св. Кирила і Методія, де навчається 80 майбутніх пастирів УПЦ Київського Патріархату.

Відомий в історії Збаразький замок (1626–1631 pp.) зустрічає нас тишею, яку криком порушують гуси, що пасуться біля палацу. До мене приєднався Роман Клос. Замок вже багато років реставрують, але кінця тим роботам не видно. В палаці, який дуже поруйнувала Перша світова війна, з 1994 року розміщено музей.

Виставку давніх ікон Збаражчини оглядаємо найдовше. Фактично їх дві – на першому й другому поверсі. На першому – ікони великого розміру, зверху, в основному, невеликі за розміром, що перебували в приватних збірках. Вражає своїми розмірами ор'ан, виготовлений на фабриці Рудольфа Гаса у Львові.

Від замку прямуємо до монастиря св. Онуфрія на Чернечій горі.

Його спалили разом зі старим замком ординці у 1589 році. 1600 року вибудовано на місці обителі храм Преображення Господнього. Наша зустріч з настоятелем храму о. Михайлом Найком перетворилась на цікаву наукову дискусію.

Напроти замковища видніє Бабина гора, де за переказами стояла церква, яку проковтнула земля разом з вірними.

– За переказами, – розповідає Романко, – між замковищем і Бабиною горою через Гнізну був шкіряний міст, а оті камені, розсіяні по горі, що нагадують людські обличчя – то скам'янілі татари...

Зі замкової гори навкруги простелились неповторні своєю чарівністю краєвиди. Лише тут, біля хреста-пам'ятника, відчуваєш радість життя і гордість за наших предків, що вміли не тільки бачити, а й творити красу на землі.

Володимир Рожко,
історик-архівіст, м. Луцьк

У гостинній родині Клосів: сидить Розалія Клос, стоять (зліва) Ірина Кіт, Володимир Рожко, Віталій і Роман Клоси.

У Тернопільському архіві зустрілися (зліва) Володимир Рожко, директор архіву Богдан Хаварівський і Віталій Клос.

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Парсиппані за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте народну приповідку:
БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

СПОРТ

Гімнастика

У Сан-Франциско, США, 3 лютого закінчився 9-ий щорічний міжнародний турнір з художньої гімнастики, в якому взяли участь спортсменки Росії, України, Німеччини, Франції, Казахстану, Киргизії і США. Перемогла у змаганнях українка Олена Дзюбчук, яка має срібну нагороду чемпіонату світу 2001 року. На другому місці – Ірина Коростельова зі США, на третьому – Флоренц Мейнар (Франція). Турнір був організований відомою в США спортивною школою „Щерба спорт-центр“, яку очолюють подружжя Ігор і Світлана Щерба, які входили до складу збірної СРСР в 80-ті роки. Нагороди вручив довільний президент Міжнародної федерації гімнастики Юрій Титов.

Гокей

Національна збірна України в рамках підготування до олімпійського кваліфікаційного турніру, поступилася 5 лютого в товариській грі в США, команді Німеччини з рахунком 1:3.

У першому періоді німці мали перевагу, але надалі гра вирівнялася. Хоч загалом матч проходив з перевагою німецької збірної, яка, крім трьох закинутих шайб, двічі влучала у стійку. Відзначимо, що перед початком Олімпіади, українська команда має намір провести ще одну товариську гру проти австрійців, яка запланована на 6 лютого.

8 лютого – відкриття XIX зимової Олімпіади-2002

Впродовж лютого увага світу буде зосереджена на подіях XIX зимових Олімпійських ігор у Салт Лейк Сіті. Місто в штаті Юта вже зустрічає гостей. Щоправда, усім не вистачить місця в невеликому Салт Лейк Сіті.

Це місто засноване ледве 150 років тому і ще не набуло значних розмірів. Тепер тут проживає 150 тисяч мешканців. У самому місті підготовлено 6 тисяч готельних pokojів, але оселяться в них ті, хто замовив житло ще півроку тому. Інші житимуть в мотелях околиць, а також в сусідньому штаті Вайомінг.

Самі ігри теж проходять не лише у Салт Лейк Сіті, а й у сусідніх містечках Парк Сіті, Прово, Гебер Сіті і Огдені. Заходи безпеки будуть найсуворішими за всю історію Олімпіад.

До послуг гостей – 327 ресторанів і три десятки пивних барів міста. Але пиво там подаватимуть тільки безалкогольне. У місті проживають мормони, церква яких суворо пильнує за способом життя сво-

Столиця Олімпіади

їх членів, тому тут не п'ють навіть кави та чаю. І звично, не п'ють. Щоправда, у місті є клуби, членам яких за чималу плату подають пиво, але так діється далеко не в кожному клубі, а вже про цигарки й мови немає – за паління на балконі готелю передбачено 150 доларів кари. Зате мешканці міста живуть довго і не хворіють.

Довкола міста – мальовничі околиці, зокрема Велике Солоне озеро, яке приваблює силу-силенну перелітних птахів. На схилах гір – найкращі у США місця для лещетарства.

На Соборній площі височить найбільший у світі мормонський храм з досконалим органом і чарівним хором. Є тут також великий планетарій і антропологічно-історичний музей.

Деякі споруди і краєвиди Салт Лейк Сіті ми показали у попередніх числах „Свободи“. З наступного числа ми систематично інформуватимемо читачів про події Олімпіади.

Ручний м'яч

Чоловіча збірна України на чемпіонаті Європи, який 3 лютого закінчився в Швеції, зайняла 11-те місце. В останній грі першості

українці перемогли команду Словаччини з рахунком 34:29. Чемпіоном стала команда Швеції, яка в фіналі перемогла збірну Німеччини з рахунком 33:31. Третє місце посіла збірна Данії.

„Наш спорт“ – про Олімпіаду

До „Свободи“ надійшло перше у нинішньому році і 38-ме від заснування число часопису „Наш спорт“, який видає Українське спортивно-виховне товариство „Чорноморська Січ“ в Ньюарку, Н. Дж. Значну увагу в часописі приділено XIX Олімпіаді, містові її проведення – Салт Лейк Сіті, українській делегації на ігри.

Оксана Вацеба з Національного університету фізичного виховання і спорту України розповіла про участь у міжнародній академії в грецькому місті Олімпії, а М. Мартинюк з Львівського інституту фізичної культури поділився відомостями про творення української

спортової термінології. Інші публікації розповідають про допомогу Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК) спортові в Україні, новини з діяльності УСЦАК, „Чорноморської Січі“, спортивного товариства „Тризуб“, участь українців в американському спорті.

Часопис інформує, що у березні вийде з друку нова книжка „УСЦАК і спорт в Україні“, попередні замовлення на яку (ціна ще не визначена) можна надсилати до „Чорноморської Січі“ – 680 Sandford Ave., Newark, NJ 07106.

Л.Х.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
(ТУІА) – Відділ Нью-Джерсі

запрошує своїх членів та громаду на

ЗБОРИ ВІДДІЛУ І ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

в суботу, 23 лютого 2002 р.

в Hanover Ramada Inn
Rt. 10 West, East Hanover, NJ

1:00 по полудні: Збори членів відділу
3:00 по полудні: Товариська зустріч (для всіх)

ДОПОВІДАЧІ:

інж. ОКСАНА МАЗЯР – „Допомога Львівській Малій Академії“
інж. ДОРІАН ЮРЧУК – „Київ і околиці“ (огляд архітектури)

Буде легка перекуска і напитки.

З питаннями просимо звертатися до:

інж. АНДРІЯ ВОВКА: (908) 725-9733

через e-mail: (nj@uesa.org),

або дивіться на Інтернет сторінку ТУІА

(www.uesa.org)

КАРПАТСЬКИЙ
ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ

запрошує своїх членів та приятелів лещетарів
на

РІЧНІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ

котрі відбудуться

в суботу, 23 лютого 2002 р.

на Ski Windham, Windham, NY

Вперше цього року: змагання для snowboarders

ПРОГРАМА:

- * 8:30 – 9:30 ранку, вписове, роздача змагових чисел – Ski Windham Lodge, 3-й поверх.
- * 10:30 ранку – початок змагань.
- * 6:30 вечора – коктейль і бенкет у приміщеннях на Hunter Mountain. Проголошення вислідів. Роздача нагород, товариська зустріч.
- * Зголошення: вписове та витяг – \$ 50 для дорослих, \$ 40 – для молоді, саме вписове – \$10.
- * Бенкет – \$30 дорослі, \$15 – діти до 12-ти років.
- * Про дальші інформації можна телефонувати до:

Ореста Федаша: (201) 387-8061

Ерка Палидовича: (518) 263-4866

або вислати e-mail: erkoklk@aol.com

ДО СКОРОГО ПОБАЧЕННЯ!

Міст - це завжди надійно!

Грошові перекази в Україну
та по цілому світі
за декілька хвилин.

MoneyGram
International Money Transfer

Корпорація **МІСТ**
вибір тих,
хто добре рахує свої гроші!

Доставляємо
гроші
безпосередньо
до рук
адресата

Надійний
сервіс та
найкращі ціни -
гарантуємо
завжди!

найкраща
обслуга!

найнижчі
ціни!

ПАЧКИ

в Україну, Росію,
країни СНД та по
всій Східній Європі
ПІДБИРАЄМО ПАЧКИ З ДОМУ

Щоденна
висилка контейнерів

Щохвилинний
комп'ютерний контроль
за виконанням
Вашого замовлення

До ваших послуг більш як 380 агентів по всій Північній Америці
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно

Ми
поряд: **1-800-361-7345**

Міст - найбільша в світі українська висилкова фірма по висилці грошей та пачок в Україну, країни СНД та Європи

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

ФЕДЕРАЛЬНОЇ
КРЕДИТОВОЇ
КООПЕРАТИВИ

„САМОПОМІЧ“ (Н.Дж.)

Кліфтон, Пассейк, Виппані, Елізабет, Картерет

Toll Free: 1-888-BANK UKE

відбудуться

в неділю, 24-го лютого 2002 р.
о год. 2-ій

в Українській Централі

240 Hope Avenue
Passaic, NJ 07055

Спеціаліст з внутрішніх хвороб

MARK T. OLESNICKY, M.D.
INTERNAL MEDICINE

Приймає за попереднім домовленням
Лікар говорить по-українськи

135 Columbia Turnpike, Suite #203
Florham Park, NJ 07932

Tel. (973) 822-5000 • Fax: (973) 822-3321

ROCHESTER

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

MAIN OFFICE

824 Ridge Road East, Rochester NY 14621

Tel. (585) 544-9518 Toll free (877) 968-7828

Fax: (585) 338-2980

www.rufcu.org

Audio Response: (585) 544-4019

CAPITAL DISTRICT BRANCH

1828 Third Ave. Watervliet, NY 12189

TEL: (518) 266-0791 FAX: (585) 338-2980

www.rufcu.org

AUDIO RESPONSE: (585) 544-4019

CREDIT UNION SERVICES

CREDIT CARDS • VEHICLE LOANS • MORTGAGES • SIGNATURE LOANS

BUSINESS & COMMERCIAL LOANS • SHARE DRAFTS & CHECKING

CD's & IRA's • INVESTMENTS • YOUTH ACCOUNTS

CONVENIENCE SERVICES

AUDIO RESPONSE SYSTEM • DIRECT DEPOSIT • ELECTRONIC FUND TRANSFER

NIGHT DEPOSIT BOX • WIRE TRANSFERS: DOMESTIC, INTERNATIONAL

UTILITY PAYMENTS • NEWSLETTER, MAGAZINE • NOTARY SERVICE, TRANSLATIONS

SCHOLARSHIPS • MEMBER EDUCATION SEMINARS • LIBRARY • AND MUCH MORE.

e-mail: rufcu@frontier.net

SELFRELIANCE
Ukrainian American
Federal Credit Union

Українсько-Американська
Федеральна Кредитова Спілка
„САМОПОМІЧ“

Повний Доступ До Конта
Через Інтернет
Аплікації по інтернеті

Огляньте Selfreliance.Com

Головне Бюро

2351 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-489-0520

В Околиці Чикаго

Повні Послуги: Northwest Chicago / Drive-up

5000 N. Cumberland Chicago, IL 60656 тел. 773-589-0077

Bloomingtondale 300 E. Army Tr. Bloomingtondale IL 60108 тел. 630-307-0079

Palatine 761 S. Benton St. Palatine IL 60067 тел. 847-359-5911

Palos Park 8410 W. 131st St. Palos Park IL 60464 тел. 708-923-1912

Munster 8624 White Oak St. Munster, IN 46321 тел. 219-838-5300

Бюро в Нью Джерсі - Повні послуги:

Jersey City

558 Summit Ave.

Jersey City, NJ 07306

тел. 201-795-4061

Newark

734 Sanford Ave.

Newark, NJ 07106

тел. 973-373-7839

Parsippany

2200 Rte 10W

Parsippany, NJ 07054

тел. 973-451-0200

UKRAINIAN
POWER

Fun educational
children's products

NEW

Videos and all NEW
Jigsaw Puzzles!
(12 piece)

Milya's Counting Puzzle

\$8 per
puzzle

(Ages 3-7)

Boomchyk's Alphabet Puzzle

\$20 per video (Volumes 1 & 2 available)

Prices in U.S. dollars (plus s&h and tax where applicable).

Call toll free
1-866-898-6208

Visit our website
www.ukrainianpower.com

**Вам треба ім'я для
нового "члена родини"?
Задзвоніть
на Україну!**

НИЗЬКІ РОЗЦІНКИ ДЛЯ ДЗВІНКІВ НА УКРАЇНУ

\$299
За всі дзвінки
до 10 хвилин

25¢
За кожну
додаткову
хвилину

- Без жодних місячних сплат за телефонні програми
- Вам не потрібно змінювати Вашу телефонну компанію
- Ті самі низькі ціни 24 години на день, 7 днів на тиждень
- Високоякісний зв'язок без переривання
- Всі дзвінки до 20 хвилин у межах США та до Канади коштують 99¢, а потім за кожну хвилину - низький тариф у 7¢

10-10-220 SM

10-10-220 + 011 + число телефона, як звичайно

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ❖ ошаджувати гроші на вищі відсотки
- ❖ позичати гроші на менші відсотки
- ❖ мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
- ❖ розпочати кредитну історію з VISA CARD
- ❖ переслати гроші через Western Union
- ❖ для зберігання цінних паперів ви можете використовувати „safe deposit boxes“

**УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА**

**ПОЛАГОДИТЬ
ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ**

Головне бюро:

215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:

35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: 732 469-9085
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008
Tel.: 732 802-0480

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України. До вибору 99 візців хусток! Телефонні картки: 60 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ 698 Sanford Ave Tel. 973-373-8783 888-339-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel. 973-916-1543	PHILADELPHIA 1801 Cottman Ave Tel. 215-728-6040
---	--	--

• РІЗНЕ •

Продаю лікарства від різних хворіб: серцево-судинної системи, травлення, печінки, алергії, заспокоюючі, антибіотики, проти болі, мазі, уколи та інш. Висилаємо до всіх стейтів.

Тел.: (718) 645-3037

92-літня самотня жінка в Лексінгтоні, Н. Й. потребує постійної опікунки, українки. Заплата за домовленням. Просимо телефонувати між 4-9 год. веч.

(518) 989-6228

• ЗНАЙОМСТВА •

Одинокий, інтелігентний, 60-літній легалізований в Америці українець, бажає познайомитися з американкою (або канадійкою) українського походження, віком від 55 років і більше – з метою створення подружжя, уникнення самотнього життя. Захоплюється музикою, спортом.

• Тел.: (727) 345-5839

• Fax: (727) 381-9159

E-mail: Mikchouvit@yahoo.com

**ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК
РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!**

НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ
ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС
В ДІЯСПОРІ

Передплата на рік лише \$5 дол.

SPUTNIK GLOBAL TELECOM

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА НЕЗАЛЕЖНА АГЕНЦІЯ

ПРОДОВЖУЄ

DIAL ALL DAY FOR THE UNA!

Підтримуйте пресовий фонд The Ukrainian Weekly. Кожна ваша телефонна розмова через „Sputnik“ дасть дотації на пресовий фонд. Надзвичайно дешеві місцеві і міжнародні ціни на приватні і бізнесові розмови. Без місячних оплат, без обмежень, без контрактів.

За інформаціями телефонуйте безкоштовно:

1-888-900-8543 або (847) 298-5900

ГОВОРИМО ПО-УКРАЇНСЬКИ

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
“САМОПОМІЧ”

Філія: Нью-Йорк - Скрантон - Трентон

ПОЗИЧКИ на НОВІ і ВЖИВАНІ АВТА!

**NEW CAR LOAN
SPECIALS** starting at

4.99% APR

**USED CAR LOAN
SPECIALS** starting at

5.99% APR

NEW 0% DOWN - TERMS: 36 months/4.99% APR, 48 months/5.49% APR, 60 months/5.99% APR

USED (no more than 2 years old) 20% down - Term: 48 months

FIXED RATE LIMITED TIME OFFER CONTACT US FOR DETAILS

UKRAINIAN SELFRELANCE FEDERAL CREDIT UNION

Philadelphia - Scranton - Trenton

1-888-POLTAVA -- ukrcreditunionphila.com

Новорічні постанови:

✓ **Більше ошаджування**
✓ **сплата довгу**

✓ **нова хата**
✓ **нове авто**

Новорічні постанови можуть бути здійснені у

**Федеральній Кредитові Кооперативі
Самопоміч - Нью Йорк**

Self Reliance (NY) Federal Credit Union

Main Office: 108 Second Avenue, New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310, Fax: 212 473-3251 E-mail: SRNYFCU@aol.com

Branches:

Upstate NY
6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845 626-2938, Fax: 845 626-8636

Long Island
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393, Fax: 516 565-2097

Queens
32-01 31 Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506, Fax: 718 626-0458

Visit our website at: www.selfreliancenyny.org

Outside NYC call toll free 1-888-SELFREL

Український Народний Союз
пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.

(973) 292-9800

ДОДАТКОВИЙ 3018

Понад 30,000 читачів
тижнево дивиться
на реклами!

**ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!**

Ділимося сумною вісткою, що 28 грудня 2001 р., на 93-му році життя упокоїлась в Бозі наша найдорожча
МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

бл. п.

АГАФІЯ ДАНИЛІВНА СУПТЕЛЯ

нар. на Запоріжжі.

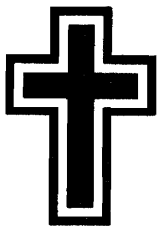
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 3 січня 2002 р. в українській православній катедрі св. князя Володимира в Чикаго, Іл., а похорон на цвинтарі Елмвуд Парк, Іл.

У глибокому смутку залишилися:

- син – АНАТОЛІЙ з дружиною ЛАРИСОЮ
- донька – РАІСА ДОРОШЕНКО з мужем АНАТОЛІЄМ
- внуки – АЛЕКСАНДЕР СУПТЕЛЯ з дружиною ДАНОЮ
- ПАВЛО СУПТЕЛЯ
- ПЕТРО ДОРОШЕНКО з дружиною РОКСОЛЯНОЮ
- АЛЕКСАНДРА СЕРДЮК з мужем МИХАЙЛОМ
- правнуки – НАТАЛКА СЕРДЮК
- КЛАВДІЯ ДОРОШЕНКО.

Вічна їй пам'ять!

Сердечно дякуємо всім за молитви, квіти, співчуття та пожертви, які будуть вислані для сиріт в Україні.

КРАЙОВА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
В АМЕРИЦІ

ділиться сумною вісткою, що у вівторок, 5 лютого 2002 р.
відійшов у вічність

бл. п.

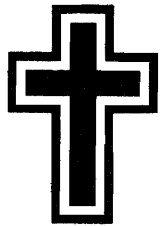
ВОЛОДИМИР КІКТА

член Крайової Управи ООЛ, колишній голова Фондації Дослідження Лемківщини,
довголітній голова 5 Відділу ООЛ в Ірвінгтоні, Н.Дж., член редакційної колегії
журналу „Лемківщина“, відданий громадський діяч.

Горем опечаленій дружині пані Володимирі та дітям з родинами
складаємо глибокі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

КРАЙОВА УПРАВА ООЛ

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛЕМКІВСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ
повідомляє, що у вівторок, 5 лютого 2002 р. відійшов у
вічність член Президії СФУЛО, активний член українських
лемківських організацій, відданий громадський діяч,
вірний син української землі – Лемківщини

бл. п.

ВОЛОДИМИР КІКТА

нар. в Чертежі, біля Сянока

З відходом Покійного ми втратили людину великого серця
та відданого суспільно-громадського діяча.

Шановній дружині Покійного, пані Володимирі, доні і синові з родинами
складаємо щирі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

ПРЕЗИДІЯ СФУЛО

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

В 40-ий ДЕНЬ ВІД СМЕРТИ
нашого найдорожчого і незабутнього

бл. п.

д-ра СТЕПАНА ВОРОХА

заупокійні

СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відправлятися

11 лютого 2002 р. в церквах:

св. Івана Хрестителя, Ньюарк, Н.Дж.;
св. Миколая, Філадельфія, Па.;
св. Йосафата, Трентон, Н.Дж.;
свв. Володимира і Ольги, Чикаго, Іл. – 9 лютого 2002 р.;
катедра св. Юра, Львів, Україна;
катедра св. Володимира Великого, Париж, Франція.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

- дружина – ОКСАНА
- сини – БОГДАР з дружиною МАРТОЮ
- СВЯТОСЛАВ з дружиною ЛЮБОЮ
- РОМАН з дружиною ОКСАНОЮ
- донька – РОСАННА
- внуки – ЛЯРИСА, АДРІАН, ХРИСТЯ, ЮРІЙ, МИРОСЛАВ,
МАРКО, УЛЯНА, ПЕТРО, ПАВЛО, ТАРАС, АНДРІЙ
і ХРИСТІАН
- правнуки – ТРОЙ, РАЙЛІ, ЕМЕЛІ
- брат – ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ
- та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна йому пам'ять!

КОМІТЕТ ВИДАВНИЦТВА „ЛІТОПИС УПА“
ділиться сумною вісткою з членством, друзями по зброї,
та українською громадою, що 1 лютого 2002 р.,
проживши 82 роки, відійшов у вічність

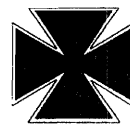
бл. п.

БОГДАН ЯНЬО-КРУК „МЕЛОДІЯ“

колишній обласний референт формації УЧХ на терені Перемищини, згодом –
надрайоновий референт Служби Здоров'я (УЧХ) на Лемківщині, член
Видавничого Комітету та Редакційної Колегії „Літопису УПА“ на еміграції,
визначний політичний діяч.

Вічна йому пам'ять!

Дружині й родині Покійного, щирі співчуття складає
ПРЕЗИДІЯ І ЧЛЕНСТВО ВИДАВНИЧОГО КОМІТЕТУ „ЛІТОПИСУ УПА“

З глибоким жалем і смутком повідомляємо всіх членів
Товариства Вояків УПА в ЗСА і всю українську громаду, що
в п'ятницю, 1 лютого 2002 р. відійшов від нас у вічність

сл. п.

д-р БОГДАН КРУК „МЕЛЬОДІЯ“, „ЯНЬО“

заступник голови Світового Братства Вояків УПА, голова Товариського Суду
Г.У. Товариства Вояків УПА в ЗСА, визначний науковий
і суспільно-громадський діяч.

ПАРАСТАС відбувся в понеділок, 4 лютого 2002 р. у Воррен, Миш.
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і похоронні відправи відбулися у вівторок, 5 лю-
того 2002 р.

ПОХОРОН в четвер, 7 лютого 2002 р. з похоронного заведення Литвин і Литвин
в Юніон, Н. Дж. на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині Покійного Друга, дочці, синам і родині складаємо
вислови глибокого співчуття.

Вічна йому пам'ять!

ГОЛОВНА УПРАВА Т-ВА ВОЯКІВ УПА
ім. ген.-хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки в ЗСА

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього 8 лютого 2001 р. упокоївся в Бозі на 73-му році життя наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

св. п. СТЕПАН ХЕМИЧ

співзасновник і президент ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА та ініціатор програми українознавства в Гарвардському Університеті.

Щиро дякуємо усім, які були з нами на відправах в похоронному заведенні, на похоронній Службі Божій, на цвинтарі і на тризні. Ми вдячні всім приятелям і товаришам дружини Покійного, Марії, за теплі слова розради, за велику увагу і за участь у всіх похоронних відправах.

Сердечна подяка професорам з Гарвардського Університету: Романові Шпорлюкові, Михайлові Флаєрові, Григорієві Грабовичеві та Ігореві Шевченкові за те, що незважаючи на свої обов'язки, приїхали, щоб бути з нами під час похоронних відправ.

Дуже дякуємо і тим, що були з нами думками, висловлювали свої співчуття писемно, надіслали квіти, пожертвували на Служби Божі та вшанували пам'ять нашого дорогого мужа й батька датками на добродійні цілі.

Складаємо подяку парохіві УКЦ св. Юра в Нью-Йорку, о. Лаврентієві Лавринюкові за відправлення Парастасу і Божественної Літургії, та за добре слово про Покійного. При цій нагоді також складаємо нашу подяку п. Ані Бачинській за спів під час Служби Божої, який додав урочистості до похоронних відправ. Також дякуємо о. Богданові Панчакові за відправлення Літургії в пам'ять Покійного.

Рівнож сердечно дякуємо д-рові Григорієві Грабовичеві, проф. катедри української літератури ім. Д. Чижевського в Гарварді, проф. Мирославу Лабуньці, ред. Миколі Галіву, д-рові Володимирові Стойкові та мгр Іванові Кобасі, за зворушливі прощальні слова під час Панахиди, а д-рові Романові Процикові, директоріві Фонду Катедр Українознавства та д-рові Франкові Сисиніві, директоріві Центру Досліджень Історії України ім. П. Яценка в Торонто, за глибоко змістовні слова на тризні. Наша спеціальна подяка д-рові Романові Процикові за його велику увагу до нас та за поладження багатьох справ, які ми не були в силі самі зробити.

Не маємо змоги вичислити всіх осіб, які прислали свої співчуття, чи телефонували до нас, щоб розрадити нас у нашому горі, але всім їм ми безмежно вдячні за їхню увагу до нас. Надіслали нам співчуття: Геннадій Боряк (Державний Комітет Архівів України), проф. Леонід Рудницький (Український Вільний Університет), співробітники і працівники Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, проф. Роман Шпорлюк (директор Українського Наукового Інституту і професор катедри української історії ім. М. Грушевського в Гарварді), д-р Зенон Когут (Канадський Інститут Українських Студій) Роберт Делосса (Американська Асоціація Україністів), професори Наталія Пилипюк і Олег Ільницький (Альбертський Університет), проф. Максим Тарнавський (Торонтський Університет), д-р Микола Жулинський (Міжнародна Асоціація Україністів) та о. д-р Борис Гудзяк (Львівська Богословська Академія), а також Дирекція Кредитівки „Самопоміч“ в Нью-Йорку. В пресі появилися такі статті: „Обіжний Листок Фонду Катедр Українознавства“ (ч. 165, весна 2001 р. був присвячений пам'яті св. п. Степана Хемича; там зібрано статті д-ра Романа Процика, проф. Романа Шпорлюка, проф. Омеляна Прицака та поміщено співчуття від д-р Ніля Руденштайна, президента Гарвардського Університету, академіка Миколи Жулинського і академіка Ярослава Ісаєвича), проф. Мирослав Лабунька написав статті до „Америки“, „Свободи“, і „Національної Трибуни“, проф. Григорій Грабович помістив статтю в „Свободі“, мгр Іван Кобаса подав статтю до „Національної Трибуни“, а також появилися статті в журналі „Патріархат“ (ред. Микола Галів), „North Port Sun Herald“ (Атанас Кобрин), „The Ukrainian Weekly“ та „Архіви України“ (Київ). На інтернеті Український Науковий Інститут в Гарварді подав дві інформації присвячені св. п. Степанові Хемичеві: „In Memoriam“ і „Remembering Stephan Chemych, a Eulogy“. Всім вище згаданим дописувачам наша щира подяка!

ПОЖЕРТВИ НА ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО:

2,000 дол.	С. і В. Сливоцькі;
по 1,000	Т. і О. Вірсти, Я. і О. Дужі, д-р Р. і Л. Процики;
по 500	д-р А. Процик, проф. І. Шевченко, М. Хемич;
по 300	А. і А. Геврики, д-р П. Кеннеді Гримстед, А. Лазарів;
по 250	Б. і О. Кузишини, А. Хабурський і Р. Хемич-Хабурська, О. і З. Хабурські, А. і К. Хемичі;

по 200	І. і Х. Морози, проф. В. і М. Стойки, Л. Юхименко;
150	І. Струтинський;
по 100	А. Балюта, В.М. Бачинська, Е. і М. Бориси, М. і Л. Галіви, Л. і Г. Голубці, А. і В. Данилишини, д-р О. Данко, Б. Дейчаківський, В. Дейчаківська, д-р М. і Н. Дейчаківські, О. Дзядів, Л. Чорній-Заславець, О. Іваськів, Е. і Е. Івашківи, Д. і С. Косовичі, О. і О. Кузишини, І. Лабунька, Н. Мигаль, д-р Я. і Н. Мігайчуки, д-р Т. Нарі і Т. Гутник-Нарі, С. і С. Павліви, В. і А. Пилипюки, Г. Поритко, О. і А. Пришляки, д-р М. і Л. Прокопи, В. Процик, М. і І. Руснаки, Г. Снайдер і М. Процик, 3-ій курінь Уладу Старших Пластунів „Лісові Чорти“, Д. Чехович, д-р А. і Д. Якубовичі;
по 75	А. і К. Кобрини, Б. Контіччіо і Г. Тарнавська-Контіччіо;
60	д-р І. і Д. Витвицькі;
55	В. і М. Ворохи;
по 50	А. Борис, М. Гнатишин, К. Гук, М. Джулинська, М. Кузишин, Я. і І. Куровицькі, Е. Кухар, І. Мороз, О. і Н. Німиловичі, М. Пасічник, Т. і І. Петці, М. Поритко, Л. Процик, А. Розен, А. Ромах, Ф. Савецький з родиною, В. і Б. Слижі, О. і М. Слупчинські, А. і Л. Стецки, П. Сусь, Н. Титла, Н. Ходновський, Г. Цігаш, М. і Д. Якубовичі;
40	М. Лавро;
по 30	д-р М. Кей, В. Корнага;
по 25	Д. і Л. Більовщуки, А. і М. Гапії, К. і М. Класс, І. Кобаса, Р. Комарницький, проф. М. Лабунька, В. і С. Олійники, Г. і М. Походжаї, Н. Самокіш, М. і Л. Фурди, А. Юзенів;
20	Г. Панчак;
10	В. Сивенький.

НА ОРГАНІЗАЦІЮ „АМЕРИКАНЦІ В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ“:

200 дол. Б. Ольшанівська.

НА „НАЦІОНАЛЬНУ ТРИБУНУ“:

25 дол. І. Кобаса.

ВІНКИ. АБО КОШИКИ КВІТІВ ПРИСЛАЛИ:

І. і Х. Морози з родиною, К. Мороз, І. і М. Стецки, Л. Заславець з родиною, В. і О. Штогрини з родиною, І. Чума з родиною, працівники Відділу Здоров'я міста Нью-Йорк, Фонд Катедр Українознавства, І. і О. Левкови з родиною, О. і З. Хабурські з родиною, А. Іванів з родиною.

НА СЛУЖБИ БОЖІ ДАЛИ:

З. Баран, родина Біликів, В. і К. Воловодюки, д-р С. і В. Ворохи, М. і Л. Галіви, О. і Л. Галіви, М. Гнатишин, Т. Гнатишин, П. Гной, д-р Ю. і О. Гної, С. Долинюк, Л. Заславець, М. Зачка, О. Івасів, О. Іваськів, І. і Л. Кобаса, М. і Л. Кобрини, Д. Кравець, Б. і О. Кузишини мол., О. і О. Кузишини, М. Лавро, родина Лешуків, М. Лозинська, родина Поритків, родина Стецюків, родина Ю. Микитина, Ю. Микитин, Д. і Л. Мітрінги, О. і Р. Мітрінги, родина Оберишинів, І. Падох, Х. Падох, родина Поритків, Ю. і Т. Прятка, І. і С. Серант, В. Сливоцькі, А. і Х. Сливоцькі, Х. Сливоцька, М. А. Стахів, родина Стецюк, П. Сусь, О. Труш, Д. Чехович, родина Штогринів, родина у Дрогобичі, Львові, Бережанах і в с. Вербів на Україні.

Хай милостивий Господь винагородить Вас усіх своїми щедрими ласками, і передусім здоров'ям. Просимо вибачення, якщо когось не згадали.

Дружина – МАРІЯ ХЕМИЧ
діти – РОКСАНА ХЕМИЧ-ХАБУРСЬКА з мужем АНДРІЄМ
– АСКОЛЬД ХЕМИЧ з дружиною КАТЕРИНОЮ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мояго найдорожчого МУЖА

бл. п.

ДМИТРА ФЕДОРКА

будуть відправлені
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
23 лютого 2002 р.

в українських греко-католицьких церквах:

в Дітройті, в церкві св. Івана, в суботу, о год. 10-ій ранку;
в Україні: на Івано-Франківщині, в селі Підгір'я;
в Люрді, Франція;
в Бразилії;
в Канаді, Вудсток.

Прошу ласкаво згадати Покійного у Ваших молитвах.

Дружина ЛЮБА

Ділимося невимовно сумною вісткою, що у п'ятницю,
25 січня 2002 р. відійшов від нас у вічність
на 91-му році життя.

бл. п.

ЯКІВ ПОЛЮГА

нар. 14 жовтня 1911 р. в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 27 і 28 січня у Гартфордї, Конн.
Похоронений 28 січня 2002 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного у
С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

дружина – МАРІЯ ПОЛЮГА
ближча і дальша родина в Україні та приятелі.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ І КАНАДИ
У глибокому смутку повідомляємо наше членство, спортсменів і
прихильників спорту, що 21 січня 2002 р. несподівано
відійшов у вічність

бл. п.
редактор
ЗЕНОН СНИЛИК

Трикратний олімпієць футбольної збірної Америки, віце-чемпіон і
чемпіон футболу Канади в СТ „Україна“ Монреаль, чемпіон за Чашу
Льюїса Американської Професійної Ліги в складі УСВТ „Чорноморська
Січ“ Ньюарк, член футбольних дружин УАСТ Рочестер, СТ „Україна“ То-
ронто, УАСТ „Леви“ Чикаго, УСК Нью-Йорк і збірної УСЦАК. Віце-чем-
піон і чемпіон тенісу УСЦАК в різних вікових групах, багатократний
член проводу тенісових першостей УСЦАК, співкерівник тенісових
таборів на Союзівці. Ентузіаст „Фонду відродження спорту в Україні“
УСЦАК.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в днях 23-24 січня 2002 р.

Дружині ЯРІ, доні ХРИСТИНІ та ближчій і дальшій родині Покійного
висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УСЦАК

З глибоким смутком повідомляємо приятелів і знайомих,
що в п'ятницю, 1-го лютого 2002 р. відійшла у вічність наша
найдорожча МАМА, ТЕЩА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, ТЕТА

бл. п.

СОФІЯ НЕДІЛЬСЬКА
з дому КРАСІЦЬКА

нар. 14 жовтня 1905 р. в Ковалівці, Тернопільська обл.,

вдова по бл. п. композиторові Іванові Недільському

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 5 лютого 2002 р., о год. 7:30 веч. в похоронному
заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 6 лютого 2002 р., о год. 9:30 ранку в церкві
св. Юра в Нью-Йорку. Тлінні останки Покійної зложені на цвинтарі св. Андрія Пер-
возваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж. біля покійного мужа Івана.

В глибокому смутку:

- син – ЯРОСЛАВ з дружиною ЛІНДОЮ
- синова – СВІТЛЯНА
- внуки – БОГДАН з дружиною АННОЮ
- АНДРІЙ з дружиною МОРИН
- правнуки – ХРИСТИНКА, МИХАСЬ
- ХРИСТОФОР, МАТЕЙ, ЛОРЕН
- братанок – ЮРІЙ КРАСІЦЬКИЙ з родиною
- сестрінки – ТЕОДОЗІЯ ДЕПУТАТ з родиною
- МАРІЯ КНЯГИНИЦЬКА з родиною
- ЯРОСЛАВА БОЖЕМСЬКА з родиною
- МАРТА ЧАПЕЛЬСЬКА ЯРИМОВИЧ з родиною
- ЗІРКА ДЕРЛИЦЯ

ближча і дальша родина.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу Покійної родина просить скласти пожертви
на видання музичних творів бл. п. Івана Недільського на адресу:
Mr. Jerry Nedilsky, 7408 Silent Willow Court, Manassas, VA 20112.

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 19 січня 2002 р.
у Чикаго, відійшла у вічність, проживши 70 років

бл. п.

МИРОСЛАВА САЛДАН
з дому ЗАХАРІЯСЕВИЧ

Залишилися в смутку:

- муж – МИРОСЛАВ
- дочка – МАРТА з мужем ЙОСИФОМ МУЛИКОМ
- внуки – ХРИСТЯ І РОМАН
- син – д-р РОМАН з дружиною КАТРУСЕЮ
- внуки – АДРІАНА, АЛЕКСАНДРА І ВІКТОРІЯ
- брат – ЗЕНОН з дружиною ВІРОЮ і родиною
- швагерка – ОЛЯ з мужем МИКОЛОЮ КРЕХТЯКОМ і родиною

та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

ПОХОРОН відбувся 24 січня 2002 р. з церкви свв. Володимира і Ольги на
цвинтар св. Миколая в Чикаго.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 16 січня 2002 р.
відійшла у вічність на 96 році життя наша найдорожча
МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

сл. п.

ЛЮБОВ ЮРКІВ
з роду СКАСКОВИХ

ПОХОРОННІ відправи відбулися в суботу, 19 січня 2002 р. в церкві св. Йосафа-
та у Воррен, Миш., а поховання на католицькому цвинтарі „Resurrection“.

У смутку залишені:

- дочки – НАДІЯ з мужем МИКОЛОЮ ЛАВРИН
- ЄВГЕНІЯ з мужем АНДРІЄМ ЛЯТИШЕВСЬКИМ
- син – ЮРІЙ з дружиною ЗЕНОВІЄЮ ЮРКІВ
- внуки – ОЛЕГ з дружиною ВАРВАРОЮ ЛАВРИН
- ІГОР з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ ЛАВРИН
- МАРКО з дружиною ІРИНОЮ ЛАВРИН
- ЛІДІЯ ГУЛЯВСЬКА
- УЛЯНА з мужем МАРКОМ СУПРУН
- ЄВГЕН з дружиною СОНЕЮ ЮРКІВ
- ХРИСТИНА з мужем ВОЛОДИМИРОМ ПАВЛИК
- ЮРІЙ з дружиною АННОЮ БАРИЧ
- правнуки – АНДРІЙ, РОМАН І МАРІЯКА ЛАВРИН
- НАТАЛЯ, НІНА, ПАВЛИК І ДІАНА ЛАВРИН
- ЯРОСЛАВ ЖЕЛЕЗНЯК
- КАТЯ І СТЕПАН ЮРКІВ
- ДЖЕЗМІН, ДАН'ЄЛЯ І МИКОЛА БАРИЧ
- братова – МИРОСЛАВА СКАСКІВ

ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями,
що 27 січня 2002 р., відійшов від нас у вічність по тяжкій
хворобі на 78-му році життя наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ЯРЕМКО

нар. 28 листопада 1923 р. в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 30 і 31 січня 2002 р. в церкві – Собор Входу в
Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порті, Флориди і на цвинтарі Venice Memorial
Garden у Venice, FL.

Залишив у глибокому смутку:

- дружину – ІВАНКУ
- доню – ДАРІЮ з мужем ЛЮБОМИРОМ і синами:
ЗЕНОНОМ І МИРОНОМ
- синів – БОГДАНА з дружиною МЕРІ-ЕЛЛЕН і дітьми:
КРЕКОМ І ПАВЛОМ
- ЮРІЯ з дружиною БЕЛІНДОЮ
- ЗЕНОНА з дружиною ДЕНИС
- сестру – ОЛЬГУ МОЙСЕВИЧ з родиною в Україні
- сватів – ЕВУ І БОГДАНА ЛУЖНЯКІВ

та ближчу і дальшу родину в Америці і в Україні.

Вічна йому пам'ять!

ПЕТРО ЯРЕМА

**УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 732 583-4537 • fax: 732 583-8344
E-mail: matawan96@aol.com

ВАРКА БАЧИНСЬКА
Професійний продавець
забезпечення УНС
BARBARA BACHYNSKY
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
101 East 16th St., apt. 2E,
New York, NY 10003
tel.: 212-533-0919

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець
забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013
tel.: 973 881-1291
E-mail: iouri_uke@hotmail.com

ДЕЛЬТА-DELTA
UKRAINIAN ENTERPRISE
Крамниця знаходиться в серці
української громади
МАРІЯ І АДРІАНА БРАМА, власники
2242 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622
Тел.: (773) 235-7788 • Fax: (773) 235-6772

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2001 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ/Одеса
510 дол. + tax (round trip)
375 дол. + tax (one way)
Н.Й./Львів
648 дол. + tax (round trip)
450 дол. + tax (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

EAST EUROPEAN
TOURS and TRAVEL, LLC
презентує
„НАЙКРАЩЕ УКРАЇНИ“
ТУР 2002 р.
14 днів (з 16 по 29 червня)
є нагода побачити:
КИЇВ, ЛЬВІВ, КРИМ
та інші чудові місця.
Включається: • транспорт • розміщен-
ня в готелях • їжа • музеї • екскурсії
• концерти та багато іншого.
У супроводі власників
Вікторії та Ричарда Вілбурн
ЛАСКАВО ПРОСИМО!

East European Tours
and Travel, LLC
44 Eastbrooke Drive,
Jackson, MS 39216
800-239-9444, 601-982-0074
FAX: 601-982-0884
За інформацією запрошуємо
телефонувати та завітати
на нашу веб-сторінку
www.easteuropeantours.com

АПОН-ВІДЕО-КАСЕТИ
Найкраща якість!
10-та Річниця Незалежності України
APON- 2001 – Військова парада на Хрещатику
APON- 2002 – Концерт у Києві
Ціна 25.00 дол. + 5.00 дол. за пересилку.
Поїздка Папи Римського в Україну.
3 відео – 85.00 дол. No. 2001-A-B-C
APON VIDEO COMPANY, INC.
P.O. Box 3082, Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
Переробляємо відео з європейської системи
на американську і навпаки
Ціна 20 дол. + 5 дол. за пересилку

Calls to UKRAINE
16.9 ¢/min
Any time
Great domestic rates. Great rates to other countries. We
also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 13.3 ¢/min.
For info call Long Distance POST:
1-800-449-0445
www.LDPOST.COM

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ,
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашингтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.: (908) 789-1870;

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК
КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ
✓ на роботі
✓ автомобільних
✓ в публічних місцях
✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу
про відшкодування
А ТАКОЖ:
• ВОДІННЯ під впливом алкоголю
• КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
• ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
• ШТРАФИ
• РОЗВОДИ
• ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ
WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати – тільки з фірмою КАРПАТИ

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

протягом 2-7 днів

Доставляємо до рук адресата в Україну,
країни СНД та Східної Європи
американські долари.

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

ДОСТАВА

ХАРЧОВИХ ПАЧОК

з каталогу

ДОСТАВА ТРАКТОРІВ,

АВТОМОБІЛІВ, ПОБУТОВОЇ

ТЕХНІКИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ

На всі замовлення Ви отримаєте
поквітовання від Ваших близьких.
Телефонуйте до нас, щоб оформити
замовлення та за детальнішою інформацією.

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4

Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189

Fax (416) 761-1662

e-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca

Найкращі ціни

на квитки

на всі авіалінії світу

Запрошення
до Канади та США

Візи до України, Польщі
та Росії

Медичне забезпечення
для відвідувачів
у Канаді

ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах